

സുഭദ്രാജ്ഞനം

സുഭദ്രാജ്ഞനം

ഭാഷാസാഹിത്യം.

—൧൯൨൩—

മഹാഭാരതം ഇതിഹാസം

മഹാഭാരതം.

മഹാഭാരതം.

മഹാഭാരതം

മഹാഭാരതം അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ.

മഹാഭാരതം.

—൧൯—

സഭാഭാഷണം

ഭാഷാസംഗ്രഹം.

സംഗ്രഹം.

മെമ്മർഷൻ ഇഷ്യാവത.

മെമ്മർഷൻ.

കോഴിക്കോട്

മെമ്മർഷൻ അംഗീകാരത്തിൽ അയച്ചു.

പ്രസി.

_____

അനു പ്ര.

[All rights reserved.]

അവതാരിക..

രസകരമാകുവണ്ണം "കൃത്യാകൃത്യോപദേശം" മെയ്യകയാ
നാടകോദ്ദേശം എന്ന വിഭാഗമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കു
ന്ന ഈ ഇണം ഈ കൃതിയ്ക്കു പൂർത്തിയായി ഉണ്ടോ എന്നും, ഇത
നക്കം നിലനില്ക്കേണ്ടതോ അല്ലയോ എന്നും വിധിപറയു
വാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അവിധായ കാലത്തിന്നാകയാൽ, ഇതിനെക്കുറിച്ചു
മുമ്പെ മനസ്സു ഭരണാസക്തപ്പെട്ടിട്ടു ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല.
പോൽ, ജനസാമാന്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭിരുചിക്കുപകരിക്കുന്ന
പലയാളഭാഷയുടെ കവിമാനന്ദമായ കഴിയുന്നതും പരിഹസി
ക്കുന്നതായ ഈ പരിശ്രമം ഗ്രന്ഥകർത്രിയ്ക്കു വളരെ അർത്ഥ
പ്രദമാകുന്നതെന്നു തക്കതായ ഒരു കാരണമായി തീർത്തെന്നു
ഈവിടെ സമാസിച്ചു പറയുന്നു. അബലകൾക്കു സഹജ
യിരിക്കുന്ന അനേകം കൃത്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ
പ്രാകയാൽ ഇതിൽ അനവധിമാർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടു
ണ്ടു, അവയെ മുണ്ടിക്കാണിച്ചുതരണമെന്നു, ഏതൊ
രവേദനാഭാവമുണ്ടു, സുജനങ്ങളായിരിക്കുന്ന വായനക്കാ
ർ ഞാൻ വിനയത്തോടെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

൧൩ മിഥുനം ൨൨-ാം-ാം-

ടി. കെ. കെ. മുഹമ്മദ്.

മുഖവുര.

—൧൦൦—

ഈ ലോകത്തിൽ പരോപകാരത്തിൽ പരമായി യാതൊരു ധർമ്മമില്ലെന്ന സർവ്വ സമത്വമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നല്ല. എന്നാൽ ഒരു പരോപകാരം തന്നെ പലവിധമായി കാണാവുന്നതാണ്, അതിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഏതവിധാനയും ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയെ ചെയ്തു പരിഷ്കരിപ്പിക്കുന്നതാണ് മുഖ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത എന്ന അർത്ഥം സമ്മതിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയെ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിൽ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്. അതിൽ ഒന്നു പലവിധങ്ങളായ സൽകാവ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി തദ്വരാ സ്രീരാമ യുധിഷ്ഠിരാദിമഹാത്മാക്കൾ പോലെ സദാചാരപരന്മാരായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും രാവണാദികളെപ്പോലെ ഭ്രാന്തന്മാരുടെവഴിയായിരിക്കേണ്ടതെന്നും മറ്റും സമ്പാദ്യങ്ങളെ അനുഭവസാക്ഷികമായി കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഉപദേശിക്കുന്നത ശ്ലാഘനീയമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു. ശ്ലോ. കാവ്യം യശസ്സർവ്വമേ, വ്യവഹാരവിഭജനവൈയക്യമേ, സദ്യഃ പരനിർവ്വതയെ. കാന്താസംഗീതമയോപദേശയുജേ എന്ന മഹാത്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാവ്യനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഫലം : 1 യശസ്സ്. 2 ഭൂവ്യസമ്പാദ്യം. 3 ലോകവ്യവഹാര ജ്ഞാനം. 4 ചാപനിവൃത്തി. 5 പരനിർവ്വതി. 6 തന്റെ പ്രിയവല്ല്യങ്ങളെപ്പോലെ മനസ്സിനെ രമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സദാപദേശത്തെ ചെയ്യുക. ഇതുകളാകുന്നു.

ഇത്രയും ഫലവത്തായ ഈ കാര്യം പ്രായേണ തന്റെ പ്രകാരണാദി ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരായ വിഭാഗങ്ങൾക്കു സാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. കുന്നുകളുടനതായൽ ലോകത്തിലുള്ള മനങ്ങളിൽ നേരുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെ സംസ്കാരവിഭാഗങ്ങൾ അവരിൽനിന്നു നേരുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെ കവികളും മഹാകാവ്യകർത്താക്കളും എന്ന

വർഗ്ഗം സംഗ്രഹമാണ്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ പ്രായേണ അനേകമായ ശ്രീകളിൽ വിദൂഷികളും കവികളും ഇപ്രകാരം മിരിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യമാണ് അവകൾക്കുള്ളത്. കാര്യസംഗ്രഹ

൨. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ അവിടവിടെയായി അല്പം ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ കവികളും ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നതിൽ പൊന്നിൻ പരിമളംപൊലെ സകലജനങ്ങൾക്കും കൗതുകത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന നിസ്സംശയമാണ്. ഈ കേരളത്തിൽ അല്പമായി ചില വിദ്യാർത്ഥികളും കവികളും ഉണ്ടെന്നു മുമ്പു വിവരിച്ചതിൽ ഗണകന്മാരുടെ ചെറുവിരലിന്നു അവകാശിയായ തോട്ടെച്ചു കണ്ടെത്താവുന്ന എന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാൽ കടന്നുവന്നു ഉറപ്പു സുഭദ്രാഞ്ജനം എന്ന ഒരു ഭാഷാസാക്ഷി നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും ആയു നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു അയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ നാം അന്നു നല്ലവണ്ണം പരിശോധിക്കുകയും സന്തോഷപൂർവ്വം ഏതു അനുമാനം ശ്ലോകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആപുസ്തകം ഉടനെ തന്നെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആപുസ്തകത്തിന്റെ ഇപ്പോൾ രണ്ടാംപതിപ്പിന്നു ഇത്രവേഗത്തിൽ സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിന്റെ പ്രചാരബാഹുല്യവും ഏഷ്. ഏ. പരിഷ്കരണ മലയാളം ടെക്സ്സററക്കി വെച്ചതായി കാണുന്നതുകൊണ്ടു സർവ്വകലാശാലയുടെ സാക്ഷാത്കര്യം പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മോശ്യരയും വെളിവാവുന്നതാണല്ലോ. ഇതന്നും ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിലും ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഏദയ്ക്കായി പുതുതായി തന്നെ മോന്നുവാനിടയായി കാണുന്നതുകൊണ്ടു നാം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അഥവാ അത്ര ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലെന്നും മോന്നുന്നുണ്ട്. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ ശ്ലോകം, പ്രശ്നം, യന്നവചനമെങ്കിലുമെവരൂപം രണ്ടായിത്തീർന്നു എന്ന പ്രാചീനകവിവചനമുണ്ടല്ലോ. ഏതായാലും ഈ ഗ്രന്ഥകർത്രിയായ വിദ്യാർത്ഥി എന്നും ഈ മാതിരി അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ശ്രദ്ധാർഹിയായി കാണാനും മോശ്യരുടെ മുമ്പാകെ നിൽപ്പാനും നാം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ഈ പ്രസംഗത്തെ തൽക്കാലം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ.

സുധാദയ്യുത്സംയൽ പരിവഹതിദാഷാഭജനീതി
നീബാഭിസ്തരുദ്രസനിര വഭാസേപുഷ്പതയാ
തദേതൽപ്രത്യഗ്രഹണയതിസുഭാഷ്ണനീതി
പ്രതീരുന്നതിതേതപ്രദഭരതലംനാടകമോ

|| 4 ||

ദാഷാസൂക്തിനിബന്ധനാനിബഹവുക്തൃണിനായുനാ
ദോഷകഞ്ചനതേജുനാവകലയേജാനമി നോവഗുണാൻ
ഘോഷാകാപിതീഃപ്രസഹ്യകന്തഭദ്രാഞ്ജനാഖ്യാവശീ
ദോഷംപ്രാപ്യമനഃപൂതസ്ഥമസുതർദ്രയോപി സംപ്രേക്ഷണേ
കസ്തൂരൂഷാഭം വാനിയന്ത നാമവരിയർ.

ഇക്കാലത്തെതാഴെപെണ്ണരെറുകകളകുന്നുമേളാപ്പെഴുത്തെങ്കിലും
മുക്കാലംശരിയാക്കിയിങ്ങഴിതിയാലൊട്ടുപുതാത്തുറ്റം
ഇക്കാണുന്നൊരുചരനാടകമുഖ്യാതീർത്ഥസ്വാർത്ഥാ
യിക്കാവദ്ധചാച്ചതോൽതുഴ്കുന്നുള്ളത്തോമോനിയെ.

ഈ സുഭദ്രാഞ്ജനം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏല്ലാ ദാഷാസൂക്തികളെ
മേലും ലാളിത്യംകൊണ്ടും മധുര്യംകൊണ്ടും അതിശയിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്ന പറയുന്നതിന്നു ഞാൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല.

കേരളവർമ്മ

വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ

സദുത്തത്തിലുമില്ലഭേദമലശ്ലോകത്തിലോകേവലം
ഭേദംനാസ്തിസദസ്സസർവ്വവിവരശ്രേണീപ്രിയംഭാവുകേ ।
വിഭവോന്മാദനവുംസംപൂർണ്ണലങ്കാരഭാരപ്രഭാ
മുഖ്യേനിർവ്വചിതമിതിന്നഭവതിഷംപാർത്തിലൊല്ലാംസമം ॥
മനവിക്രമനേതൻതമ്പുരാൻ.

നന്നായിട്ടു നന്നഭദ്രത്തെച്ചുവലയശോ
 രാശികൊണ്ടിന്നരാജ്യ
 ത്തിന്നെല്ലാമുത്തമനതയെയുടേകിലണ
 ചിട്ടിനാടകത്തെ
 ധന്യഭംഗധരിച്ചിപ്പൊതിൽ വിവസിപ്പും
 നാടകങ്ങൾക്കുശേഷം
 മാനേപാർത്ഥാൽസുഭദ്രാജ്ഞനയതനെയു
 ന്നാട്ടെന്തുകൊണ്ടുവേണി

കൊടുത്തല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിനമ്പുരാൻ.

നവീനകവിതകൾ പലതും ഞാൻ ഇതിടെ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സുഭദ്രാജ്ഞനാപോലെ രസം അതുകൂടി ഒന്നും എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സത്യമായി ഞാൻ പറയുന്നു. ശ്ലോകങ്ങളുടെ സാരമുപും മാർഗ്ഗവും ഇടക്കിടെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചാതുര്യവും ഭംഗിയും ഇത്ര എന്ന അഭിപ്രായം എന്നപറവാൻ ഞാൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല. അർത്ഥത്തിന്നു ക്ലിഷ്ടത ഒട്ടും കൂടാതെ പ്രാസഭംഗിവരുത്തുന്നതും സംസ്കൃതകവനങ്ങളിൽ തന്നെ വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ രം വിധം അർത്ഥപൂർണ്ണിയും പ്രാസഭംഗിയും മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾക്കു വരുത്തുന്നതും അത്യന്തം പ്രയാസമാകുന്നു എന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. വിദൂഷിയായി ബുദ്ധിശാലിനിയായിരിക്കുന്ന രം സ്ത്രീയുടെ കവനത്തിൽ പരിലസങ്ങളിലും അർത്ഥപ്രാസവും അതിഭംഗിയായി ചേർന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം ആവേശിക്കുന്നു.

ഒ. ചന്ദ്രമേനോൻ.

തോട്ടക്കാട്ടു ഇക്കാവയ ഉണ്ടാക്കിയതും ഇതിടെ കേരളകല്പരൂപം അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതുമായ സുഭദ്രാജ്ഞനം എന്ന ഭാഷാനാടകം ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടാക്കിയതാകകൊണ്ടു എന്നുള്ള വിശേഷം കൂടുതലെന്നു വളരെ നന്നായി എന്നു പറയത്തക്കതായിരിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, കുറച്ചുകാലമായിട്ടു മലയാളഭാഷയിൽ ഉ

ഓക്കുപ്പട്ടിട്ടുള്ള കവിതകളിൽ ഇതിനേക്കാൾ വളരെ വലിയൊരു
 എന്ന പറയത്തക്കതായി വേറെ വല്ല കൃതിയും ഉണ്ടോ എന്നു
 കൂടി സംശയമാണു്

സുഭദ്രാശ്ചന്ദനം മുദീവൻ വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ അതിന്റെ
 പ്രധാനഗുണങ്ങളെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു അതിന്റെ നി
 ശ്ചൈര്യവും ആകപ്പാടെയുള്ള രസികത്വവും ആകുന്നു. 'ശാകന്ത
 രേഖയുതേന്ധാകസ്തത്രശ്ലോകചതുഷ്ടയം' എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ
 ഇന്നിന്ന രക്തങ്ങൾ അതിമനോഹരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നു
 ഇന്നിന്ന ശ്ലോകങ്ങളിൽ വളരെ പാൽകാരവും മനോധർമ്മവും ഉ
 ണ്ടെന്നൊ പറയത്തക്കതായിട്ടു ഇതിൽ വളരെ ഒന്നും ഇല്ലായിരി
 ക്കാം. എന്നാൽ അതുപോലെതന്നെ ഏതയത്തിന്നാകട്ടെ കണ്ണു
 തതിന്നാകട്ടെ ശല്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിട്ടും ഇതിൽയാതൊന്നും
 കാണുന്നില്ല. അർദ്ധം മനസ്സിലാകുവാൻ പ്രയാസമായാൽ കവി
 തക്ക ഭംഗിയായി എന്നു 'നൈരന്ദ്രവിജയ' കർത്താവിനും തൽപ്ര
 ശംസകന്മാർക്കും ശബ്ദഭംഗി ധാരാളമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അർദ്ധത്തി
 ന്റെ കാര്യം അത്രനോക്കുവാനില്ലെന്നു മറ്റു ചിലർക്കും ഉള്ള പ്രാ
 ദങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരിയ്ക്കു ഇല്ലെന്നു വളരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കവി
 തയുടെ സ്വാഭാസ്യത്തിന്നു അത്യന്തം ബാധകമായ 'ബലാദാകൃഷ്ടി
 യാണേ' യുടെ പ്രധാനകാരണം ഈ പ്രാദങ്ങളാണല്ലോ. അതു
 കൊണ്ടു കവിതാവാസനയുള്ളവരിൽ ചിലരുടെ കൃതികളിൽകൂടി
 കാണുന്നതായ 'രം' സ്തനത സുഭദ്രാശ്ചന്ദന അതിലില്ലെന്നു സന്തോ
 ഷപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാക്യങ്ങൾക്കും വളരെ കെര
 തുകയും സമൃദ്ധിയും ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു ഇതിന്നു മേല്പറ
 ഞ്ഞ ആകപ്പാടെയുള്ള രസികത്വവും ഇത്രയും ഉണ്ടായതു്.

അതതു പ്രകൃതത്തിൽ വേണ്ടതായ രസങ്ങൾ സാധാരണ
 യായി നല്ലവണ്ണം പറകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

സൂര്യകുമാര വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മത്സാഹം ഉണ്ടാകുന്നതി
 ന്നു കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ ഇതുവരെ ദാഹരണ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ ഇക്കാ
 വമ്മയുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയെപ്പോലെ ഫലവത്താകുന്നതായിട്ടു
 വേറെ ഒന്നുമില്ലെന്നു നിസ്സംശയമാണു്. ഞങ്ങളിൽനിന്നും മ

൧൯൪൯-ൽ ദമ്പതിമാരിൽ അന്യോന്യം വേണ്ടതെന്തെങ്കിലും ഉള്ളതായി വിശ്വസിച്ചാൽ ഇവയെ പറ്റിയിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ വിശ്വസ്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കുന്നതല്ല.

കേരളനന്ദിനി,

ഈ നാടകം പണ്ടോടെ വിചാരിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയതായ സംവാദങ്ങളെ സദൃശമായി പന്തളങ്ങളോടു കൂടിയതായും സംവാദസംവാദയെ ഇതിവൃത്തത്താൽ ഭംഗിതമായും രസപ്രചാരമായും സംസാരിച്ചവസംസാരിക്കുമായും അങ്ങനെയുള്ള കൂടിയതായും ശ്രദ്ധിച്ചവരായും ഇരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചാൽ യാതൊരു ഇടത്തെയും എല്ലാവിശേഷഗുണങ്ങളിലും ഈ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ യാതൊരു നാടകവും ഇന്നുവരെ സ്രീകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ആദ്യത്തെതാണെന്നുവന്നുവെന്നുവെന്നും അങ്ങനെയൊരു ആനന്ദം.

കേരളസംസ്കാരം.

സമുപ്തം.

—നമഃ—

തോഴയ്ക്കു കളിപ്പാറ അമ്മയ്ക്കു.

അത്യന്തശുദ്ധിയാർജ്ജിച്ച പാദപത്മം
നിത്യം ഭജിച്ചു നമിക്കുന്ന മനോരമ,
പ്രിയതമാ ഭവപദമാർഗ്ഗത്തിലെ ചിറ്റന്ന
ഭക്ത്യാ യാത്ര കരുതാമോരു നാടകം ഞങ്ങൾ.

എന്നു — തോ. മ.

സദ്ഭാജനം.

ഭാഷാസാക്ഷര

— — —

ഒന്നാം പാഠം

— —

ചരിത്രഗ്രന്ഥപരിഭാഷ

— — —

നാലി

കുറുപ്പിനാണിത്തന്നെല്ലാമുപേക്ഷയും

ബന്ധിച്ചുതന്നുപോലും

മാറിൽപേർത്തുടയോട്ടമോർത്തുസമാ

നോന്നോവിനോദങ്ങളാൽ

എന്തിനെന്നുതന്നെയോടുകൂടും

മേളിച്ചുവെഴുതുക

കുറുപ്പിനാണിത്തന്നെയെന്നിരിക്കും

നിങ്ങൾക്കുസൗകര്യം

(1)

[നാലിയുടെ അവസാനത്തിൽ നാലുപുറത്തും നോക്കിട്ട്

സന്തോഷത്തോടുകൂടി]

ഈ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ സന്നിധിയിൽ മഹാത്മാവായി പല ദിക്കുകളിൽനിന്നും വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന മഹാത്മാക്കളുടെ മുമ്പാകെ നമ്മുടെ നാട്ടുവിദ്വേഷ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഇങ്ങനെ നല്ല സമയം തന്നെ.

[അങ്ങനെയായിരിക്കട്ടെ നോക്കിട്ട്]

കുറുപ്പി! ഇവിടെ വര.

നാലി

[പ്രവേശിച്ചു]

കുറുപ്പി! ഇതാങ്ങാൻ, എന്തിനായിട്ടാണു എന്നു വിളിച്ചത്

സുന്ദരൻ.

പലതരത്തിലുള്ള സന്തോഷത്തോടുകൂടി

വലിയസഭയിൽനിന്നും കൂട്ടനാട്ടുപ്രഭാവം

ചിലതുനിഹകാണിക്കേണമോർത്താലകത്ര
 ഫലമിതുവെരയുംനാംചെയ്യുന്ന ശിരീശെല്ലം. (൨)
 നദീ.

അയ്യോ ! എന്നാൽ ഏതു നാടകമാണവിടെ അഭിനയിച്ച സാ
 മാജികന്മാരെ സന്ദേശിച്ചിരിക്കേണ്ടതേ?
 സൂത്രധാരൻ.

ലളിതപദങ്ങൾകൊണ്ടും മനോഹരസന്ദർഭങ്ങൾ കൊണ്ടും ഭം
 ഗിയുള്ളതായ ഒരു പുതിയ മലയാളനാടകത്തെയുമാണ ഇവിടെ മല
 യാഗിച്ച ഇവരെ നോക്കിക്കേണ്ടത. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള
 നാടകംഎങ്ങനെയെന്ന എന്റെതമിഴേലാചനയിൽ എത്രതന്നെയുമില്ല
 നദീ.

ഇങ്ങിനെ മോശമൂലം ഇക്കാവശ്യം ഒരു നാടകം മിണ്ടാക്കിപ്പോട്ടേ.
 അതായത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന എനിക്കു മോന്നുന്നു.

സൂത്രധാരൻ [പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി]
 മോശ്യന്മാരായ പുരുഷന്മാരാൽ സാധിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ
 ഒന്നാകുന്നു കവിധർമ്മം. ഇപ്രകാരമുള്ളതിൽ ഏതൊരുവരുടെപ്ര
 വൃത്തി ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുമെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.
 നദീ.

പുരുഷന്മാരാൽ സാധ്യമായ ഏതു കാര്യവും സ്ത്രീകളാലും
 സാധ്യമാവുമെന്നുതന്നെയാകുന്നു എന്റെഭാവിപ്രായം. കേളാലും.

മല്ലാരിപ്രിയയായാഭാസമരം

ചെയ്തീലയൊ, കേൾക്കെളി

മുറ്റിപ്പോപണ്ടുസുഭദ്ര, പാർത്തുദരി

കന്നപ്പൊവികോദിയാ?

മല്ലാജീവണികൾക്കുപടവദിവ

ഒക്കു പ്പോകവിച്ചീടുമിൽ

ചൊല്ലേറുംകവിതയ്ക്കുമാത്രമിവ

നാളല്ലെന്നുവന്നീടുമോ

(൩)

സൂത്രധാരൻ. [ലളിതയോടുകൂടി]

ശരിക്കെന്നു, സ്ത്രീകൾക്കു കവിതയുണ്ടാകയില്ലെന്ന ശാസ്ത്ര

ഗോശാലമുള്ളപ്പോൾ. എന്നാൽ, ഇത്തരം സാധാരണയല്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിനർത്ഥമുള്ളു. ഇളകളെ, ഒരു നാടകത്തിന്റെ പേരെഴുതുന്നു.

നടീ.

സൂര്യപ്രകാശം എന്നാകുന്നു.

സൂര്യപ്രകാശം.

വളരെ പ്രതിഭാസം നായക

നല്ലവനെന്നു സങ്കല്പിച്ചു നായക

കളിയിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടു

വളരെ നല്ലവനെന്നു സങ്കല്പിച്ചു

(൧)

അതിനാൽ മനോഹരമായിരിക്കുന്ന ഈ വസ്തുതകൾക്കു മുമ്പായിട്ടു കവതി സംഗീതം അഭിനയിച്ചാലും, ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ

ഒരുപക്ഷേപം ഉണ്ടാകാതെ

പുറംഭാഗത്തു

കളിയിച്ചാൽ നായകനായ

അദ്ദേഹം

നല്ലവനെന്നു സങ്കല്പിച്ചു

മനോഹരമായി

കളിയിച്ചാൽ നായകനായ

അദ്ദേഹം

(൨)

നടീ.

അതിനാൽ

[ഗാനം ചെയ്യുന്നു]

വളരെ നല്ലവനെന്നു

കളിയിച്ചാൽ നായകനായ

അദ്ദേഹം

കളിയിച്ചാൽ നായകനായ

(൩)

[അങ്ങിനെയായിട്ട്]

അദ്ദേഹം

അദ്ദേഹം

നേരത്തിന്നുപരിച്ഛിന്നമുഖിലിതോ

ശേഖരകഥിക്കുന്നതും?

കുറെപ്പോകകൾക്കുള്ളകൊള്ളിഹന്നി

നിന്നിടിപോകാവലാഹ

ശ്ലാസൻകണ്ണുകിഞ്ചാനിതികളാളവി

പ്പിളിന്ദുപറന്നദൃശം

(൯)

നദീ.

[പരിഭ്രമിക്കുന്നു]

സുതൃധാസൻ

[തിരിഞ്ഞു നോക്കിട്ടു]

ആയ്യാ! ഭയപ്പെടേണ്ട. ആപോലനാമസംഭവത്തിലിരുന്ന
കൊണ്ടു ക്രമേണയനാദികൾ പ്രവേശിക്കുകയാണെന്നു മോന്നുന്നു.
അവരുടെ കണ്ണുകി ദ്രവതിയുടെ ഗാനത്തെ കേട്ട അന്യഥാ ശങ്കിച്ചു
പറഞ്ഞു വരാണിതു. ഇനി വേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കായി നമുക്കു
വേഗം പോവുക

[തളിപ്പോലും പറയ്വി]

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു.

അനന്തരം ക്രമേണയനനും കണ്ണനും ശകുനിയും

പ്രവേശിക്കുന്നു.

ക്രമേണയനൻ

[ആത്മശങ്കം]

അന്യനിൽപ്രകാശമേറിയതനിയിൽകാമദോരും

നിന്ദാമെന്നാകിലും കഷ്ടമിന്നതിൽപെന്നിടമെന്നും

(൧൦)

ധന്യൻപാശ്ചാതിവണ്ണമുള്ളതാണി

കരാർത്തിനിന്നീവിധം

തന്നിൽപ്രവേശിയുന്നമൂലമരിയെ

ന്നാലും മഹാഭാഗ്യവാൻ

ഇന്നസ്പന്ദനിയായകുട്രയെപതി

ച്ചിടുന്നപായത്തോളെ

തന്നെന്നോക്കുണമെന്നതിനൊരു

സഖാ വരുത്തുകണ്ണംവിനാ

(൧൧)

കപടാപായത്താളിൽ വിദ്യപറന്നയിരിക്കുന്ന മായാലൻ കൂടെ

സംഭവകിഴം ഈ കായ്കയാൽ കണ്ണനോടിയൊപ്പം വെള്ളം തി
 നെത്തു. എന്നാൽ അമിട്ടുപുറത്തുവെട്ടി അമിട്ടുപുറം അറിയാമെ
 ന്നാ. [പ്രകാശം]

ജനനകാമിക്കുമെന്ന എനിക്കുശേഷം മോന്നുന്നില്ല. ഏതു കൊണ്ടെന്നാൽ,

കല്ലുഹംസശരീരവെടിഞ്ഞൊരു
നളിനിസഹർഷംവരിക്കുമോകാകം ?
തെളിവെടുവിൻതുണമിന്നോ
കളമൊഴിയരികിൽപ്പലിക്കുമീക്കാകം. (൧൨)

ഇത്രയേതെന്തിന്ദം പ്രയാപവും
കുറബാണസമദേഹകാന്തിയും
ധന്യനിർധനസമൃദ്ധിയുംനിന
യ്യന്യനില്ലിഹഭവത്താൻസമേ. (൧൩)

ഇത്ര മാത്രയും തന്നിൽ ആസക്തിയും മുള്ള ഭവാനെ സുഭദ്ര
മേളാൻ അപഹൃത സാധനമെങ്കിലും ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ അ
പ്രസാരനായതിന്നെന്ന അജ്ഞാനെ പിന്നെ ക്ഷമിക്കുമോ ?

ഒത്തോളനൻ.

സമേ ! അങ്ങിനെയല്ല.

മതിശാലിനിമുഖമീനിനട്ടാ
ലതുളലംകൊതിവാച്ചിതെൻറെഹൃത്തിൽ
പങ്കിയേറിയകൃഷ്ണനെന്നെവഞ്ചി
പ്പതിനാളിന്നുധനഞ്ജയപ്രിയതാൽ (൧൪)

ഏതു ചെത്തും ! ഞാൻ വളരെ വിവശനായി രീതിനിന്നെന്നെ.
മാതുലൻ ഒന്നും പറയുന്നതുവല്ല.

കണ്ണൻ.

[ശങ്കനിയോട്]

ഇവിടുണ്ടെന്നും ഈ സംഗതിയെ പറ്റി സംസാരിക്കാതിരു
ത്തെന്നു ? ഒത്തോളനന്റെ വിചാപങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ല !

ശങ്കനി

കേൾക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒത്തോളനന്റെ ശുദ്ധതയെന്ന
യാണ ഈ വ്യസനത്തിനുള്ള കാരണം. സുഭദ്ര സഹധീനയാ
യാൽ പിന്നെ കൃഷ്ണൻ വിചാരിച്ചാൽ ഏതു ചെയാൻ കഴിയും.

കണ്ണൻ.

ദുഷ്ടയാനൻ.

അതുകൊണ്ടും ഫലമില്ല.

സുന്ദരിയെക്കുറിച്ചിന്നിതിമത്രം

നന്ദനാനന്ദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും

നിന്ദിച്ചെങ്കിലുമവനെറവെപ്പൊ

അന്ധിദേവന്റെതിനല്ലവകല്പം.

(ശബ്ദം)

ദുഷ്ടയാനൻ കൃഷ്ണൻ അങ്ങനെയൊരു വല്ലഭൻ സഹായമായി നില്ക്കുന്നു മാത്രമല്ല എനിക്ക് വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

ശബ്ദം [അല്പം ആലോചിച്ചിട്ട്]

എന്നാൽ അതിനു മുമ്പെ ഒരു നല്ല ഉപായമുണ്ട്. അതു ചെയ്താൽ സുഭദ്ര നിശ്ചയമായിട്ടും നമ്മുടെ കൈവശത്തു വരും.

ദുഷ്ടയാനനും, കണ്ണനും.

അങ്ങനെയൊന്നു ! ചറിയും, ചറിയും

ശബ്ദം.

ദുഷ്ടയാനൻ അങ്ങനെയൊന്നും ധരിച്ചു സുഭദ്രയെ വിവരണം ചെയ്യുന്നതു തന്നെ.

കണ്ണൻ.

അതൊരു നല്ല ആലോചന തന്നെ. വിവാഹാനന്തരം ഒന്നുകൊണ്ടും ഭയപ്പെടുവാൻില്ല. സുഭദ്രയെ പിന്നെ അന്യനും കൊടുക്കുവാൻ ഇതു കഠിനമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതൊന്നും വലിയ തിന്മയെ കൃഷ്ണൻ മനസ്സിലാക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ചരാക്രമം കുറച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദുഷ്ടയാനൻ.

ഈ വഴി എന്തിനും തൃപ്തിയെ തരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ഞാൻ പ്രവൃത്തിക്കുകയുമില്ല.

കണ്ണനും ശബ്ദവും.

അതുകൊണ്ടും

കുശ്യോദ്ധനൻ.

അതിമയമയിവോന്നീടുന്നമദ്രുശികൻത
നന്തിയതിലതിഭണ്ഡംതട്ടിമട്ടറിഞ്ഞാൽ
മതിമുഖിയെലളിപ്പാൻമററുപായത്തോളിപ്പേ
ന്നതുമരിക്കിലിനിക്കീദ്രുദ്രുവേണ്ടതാനും.

(൦൩)

കണ്ണൻ.

ബലഭദ്രന ഭവനിൽ വളരെ വാത്സല്യമുള്ളതിനാൽ ഇതു കൊണ്ടു വാദനാമുണ്ടാവാനു വരിയില്ല.

ശകനി.

എന്നു മാത്രമല്ല, അനുകൂലവുമായിനില്ക്കും. ഒന്നുകൊണ്ടും ശക്തിയുണ്ടായില്ല കേട്ടാലും.

നിന്നച്ചീടുംകാലുംവരുവതിനന്തരംജനനീശം
മടിച്ചീടാഞ്ഞനുംതപസ്സാദിഹചെയ്യുന്നിതുലകിൽ
തപിച്ചീടിവണ്ണംപിഴചെയ്യരുതെന്നുപ്രമേയം
ചലിച്ചീടാൻബന്ധംഗ്രഹവരനുമെന്തില്ലനീകനി.

(൦൪)

കുശ്യോദ്ധനൻ. [അല്പം കോപമേറിയതുകൂടി]

നിങ്ങളും ഇത്ര വളരെ പറഞ്ഞു. ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല.

ഒന്നാലുംമൽഗ്രഹവര

കരളിൽതാപംഭവിച്ചിടുന്നവിധം

വരാംകാലമതാകിലു

മറികബലാൽപെയ്തയില്ലത്താൻനിയതും.

(൦൫)

വിശിഷ്ടനായി ശുഭാശ്ചാവാതിനില്ക്കുന്ന ഗുരുവിനെ വഞ്ചി
യ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലുതായിട്ടുള്ള ഹാപവുമില്ല. ബന്ധുക്കൾ
ഇപ്രകാരമുള്ള അക്രമം ചെയ്യാൻ ഒരിക്കലും ഉപദേശിക്കരുത.

ശകനി.

[സ്വകാശമായിട്ട്]

കണ്ണൻ! നമ്മുടെ അഭിപ്രായം കുശ്യോദ്ധനൻ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.
മോശമില്ലെന്നതു നോക്കൂ. യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിയില്ലാവാൻ വ
രിയാ, കന്യകയെ കിട്ടുകയും വേണം. അതു ക്രമോപാദേശ്യം?

കണ്ണൻ.

ബലഭദ്രന ശിഷ്യസ്നേഹവും അപ്രകാരമാണു. മറ്റൊരു

ഒട്ടേഴ്യാനനെ വേഗം സമധാനപ്പെടുത്തണം. അതിന ഇങ്ങി
നെ പറയുക തന്നെ.

മേന്മയില്ലെങ്കിൽ സമവേദനം വാൻമുസലിയോ
കർമ്മിസ്തുകിൽ പ്രീതിനായ്
വേന്മയിച്ചിട്ടുകുസൃതം ഭഗിനിയിനേനും
നിനക്കായ് സ്വയം
മേന്മയില്ലെങ്കിൽ സമവേദനം ഇല്ലമേ
കൈക്കൊള്ളുമെല്ലാവരും
സാധിച്ചിട്ടുകുസൃതം വേർതിന്നേനും
മോഴിനവനും വേർതിന്നാ.

(പ്ര)

ഒട്ടേഴ്യാനൻ. [സമവേദനം വേർതിന്നാ] സമവേ കണ്ണു. ഇപ്പോൾ ഭവാൻ പറഞ്ഞത എനിക്കു വള
രെ ബോദ്ധ്യമായി. എന്നാൽ ഞാൻ നോട്ടിച്ച ചോദ്യങ്ങളെ
അപ്രവേകമായിരിക്കും എന്നെങ്കിലും വേണ്ടി കണ്ണൻ ഒരുകുറിയെ
യച്ചുൽ മതി.

കണ്ണൻ.

അങ്ങിനെ തന്നെ. ഇതു ശക്തിയുള്ള പക്ഷമല്ലെ.

ശക്തി.

അതെ. പക്ഷെ അങ്ങനെയൊരു ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി കൂ
ടി അറിഞ്ഞിട്ടായാൽ അധികം ഇണമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ
പോയിട്ടു കണ്ടി വേദസമയം; ഇതുവരെ മടങ്ങി വന്നിട്ടില്ല. അ
കൂടി മറയ്ക്കുക.

കണ്ണൻ.

അതാവശ്യം തന്നെ.

ഒട്ടേഴ്യാനൻ.

ഈ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ചുരുക്കം അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

കണ്ണൻ.

[പ്രവേശിച്ചു]

മഹാഭാരതം എഴുതിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽപ്പോലെ കാണുന്നതിൽ ഒരു
മിഷ്ട സമയം നോട്ടി നില്ക്കുന്നു.

ദുര്യോധനൻ.

[അന്തഃശബ്ദം]

ഈ അഷ്ടനവകാണ്ഡങ്ങളെ അറിവുനന്നായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടു
 യുദ്ധം ചരണത്തിൽ ഒരാളായിരിക്കട്ടെ അവൻ.

[പ്രകാശം]

എന്നാൽ വരവൻ പറയുക.

കണ്യക.

കല്പനപോലെ

[പോയി]

[അനന്തരം ഭിക്ഷുപ്രഭം ധരിച്ച ചരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു]

ചരൻ. [നോക്കി, അന്തഃശബ്ദം]

മഹാഭാരതം അംഗരാജാവിനോടും മറ്റുള്ളവർക്കും കൂടുന്നതാണെന്നു
 ഇരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ചെന്ന ഈ വർത്തമാനത്തെ ഏഴി
 നെ അറിയിക്കും. പക്ഷെ അവർ മഹാഭാരതത്തിന്റെ ചെവികൾ
 തന്നെയാണല്ലോ. എങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതിന്റെ അവസ്ഥപോ
 ലെ പറയാം.

ചരൻ.

[അടുത്തുചെന്നു]

മഹാഭാരതം ഇരിക്കുന്നു.

ദുര്യോധനൻ. [സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി, മനോ

സന്തോഷത്തോടെ, അന്തഃശബ്ദം]

നീക്കം കടലും തുറന്നു തന്നു.

[പ്രകാശം]

എവിടെ എല്ലാം പോയി? അഷ്ടനവകാണോ?

ചരൻ.

കണ്ടു.

ദുര്യോധനൻ.

അവൻ എവിടെ എത്തി. വിശേഷങ്ങൾ എല്ലാം കേൾക്കട്ടെ.

ചരൻ.

സേതു സ്തംഭങ്ങളെക്കുറിച്ചുവെളിപ്പെടുത്തും

ഹന്തസ്ഥിപ്പാതകങ്ങൾ

സീതാദാമംപ്രഭാസത്തിലുൾക്കൊള്ളും

മഹാഭാരതം

പ്രീതിയോടെപ്പോലെയുണ്ടായിരിക്കിലാമരി

യ്ക്കുംപോലെയുണ്ടായി

മേൽനിന്നുവന്നിട്ടുപോയിക്കൊണ്ടുവരികി

യ്ക്കുംപോലെയുണ്ടായി

(൨൭)

അതിന്നു ഇത്ര വലിയൊരു കാര്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും പറ്റി
പോയി.

ഒരുത്തനായാ.

സന്തോഷമായി. ഇതിനിന്നുവന്നുപോയിക്കൊണ്ടുവരികി
പോയി.

ചെയ്തു.

കല്പനപോലെ.

[പോയി]

ഒരുത്തനായാ.

[വിചാരത്തോടെ]

സഖ്യം കല്പന അതിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും വരികിനിന്നുവരികി
മേൽ എന്തായിരിക്കും ?

കല്പന.

എന്തായിരിക്കും - അതിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും വരികിനിന്നുവരികി
കല്പന. സന്തോഷമായി. ഇതിനിന്നുവന്നുപോയിക്കൊണ്ടുവരികി
യ്ക്കുംപോലെയുണ്ടായി. അതിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും വരികിനിന്നുവരികി
സന്തോഷമായി. ഇതിനിന്നുവന്നുപോയിക്കൊണ്ടുവരികി

[ശക്തിയോടെ]

അതിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും വരികിനിന്നുവരികി ?

ശക്തി.

അതിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും വരികിനിന്നുവരികി കല്പനപോലെ
കൊണ്ടുവരികി.

ഒരുത്തനായാ.

[ചരിത്രത്തോടെ]

അതിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും വരികിനിന്നുവരികി.

ശക്തി.

പറയാം. എന്തെന്നാൽ,

മഹാശാസനവലിയായിരിക്കി

ചെയ്തുവരികിനിന്നുവരികി

ആരുമേതുമറിയാത്ത വിധത്തിൽ

ചാരകണ്ഠം ഗമിച്ചിരുന്നു.

(൨൦)

കണ്ഠൻ.

അശ്ചന്ദനൻ അവന്റെ പൂർണ്ണ ബന്ധവും വിശേഷിച്ച കണ്ഠൻ
ന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതനും ആകയാൽ നേരെ ചെല്ലുന്നതിന്നു ത
ന്നെ വശോധിച്ചിട്ടില്ല.

ശകുനി.

അവന്റെ സ്ഥിതി അങ്ങിനെയായിരുന്നാലും കേവലം ഒ
രു യുവാവായതിനാലു കന്യകയെ കാണാനും സംസാരിപ്പാനും
വളരെ തടസ്സങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നു മാത്രമല്ല, ധീരനായിരി
ക്കുന്ന ബലഭദ്രൻ അനുവദിച്ചു കൊള്ളില്ല. അതിനാൽ ഇതു മേൽ
ധരിച്ചതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

സന്യാസമർത്ഥനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതും

കന്യാശ്രമത്തിലും പർവ്വതമെന്നപോലും

എന്നു ഭക്തിയോടെ കിയിൽ കരുതിപ്പോ

നിന്ദാശ്ചന്ദനൻ സകലകൃപയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതും.

(൨൧)

ഭദ്രോദയനൻ.

കണ്ഠ ! ഇതു വാസ്തവമായിരിക്കാം. ഗുഹാഭിപ്രായങ്ങൾ ക
ണ്ടെത്തുന്നതെന്ന ഇത്ര സാദ്ധ്യവും മാത്രമേയുള്ളൂ. അന്യനു
ണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു.

കണ്ഠൻ.

ശരിയാണു. ആയാലും സന്ദേഹം അയയ്ക്കുന്നതിന്നു ഇ
നി കാലതാമസം വരുത്തിക്കൂടാ.

ഭദ്രോദയനൻ.

എന്നാൽ കണ്ഠൻ അതിനാലുദ്യോഗിച്ചാലും.

കണ്ഠൻ.

[വിചാരിക്കുന്നു]

ഭദ്രോദയനൻ.

[ആശ്ചര്യം]

ചാനകയിലെ ഏറ്റവും വിശേഷങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച സുഭദ്രയ
നെ ഇപ്പോഴത്തെ അപസ്മരവും കൂടി അറിയണം. അതിന്നു ആ

അയാണയല്ലേ ഞ്ഞു. ദൂതന്മാരിൽ പ്രധാനിയായി അതിസമരമു
നായിരിയ്ക്കുന്ന ഭട്ടിപ്പേൻ തന്നെ ചേർക്കട്ടെ.

[റ്റോബാ പ്രകാശം]

എന്തും കൊടുത്ത ഭട്ടിപ്പേനെ അയച്ചാൽ പോരേ !

ശക്തി.

ഈ ദൂതനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ഉത്തമമായി. അവനെ അ
ന്യ പിന്താക്കിപ്രായശ്ചിത്തത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു.

ഭട്ടോധനൻ

ജ്ഞാനവിടെ !

കണ്യകി.

[പ്രവേശിച്ചു]

അടിയൻ.

ഭട്ടോധനൻ.

ഭട്ടിപ്പേനാടിവിടെ വരുവാൻ പറയുക.

കണ്യകി.

കല്പനപോലെ.

[പോയി]

കണ്യകി.

[എഴുന്നേറ്റു]

ഇതു മതിയോ ?

ഭട്ടോധനനും ശക്തിയും.

മേൽക്കൂടെ.

കണ്യകി.

[വായിക്കുന്നു]

വീരന്മാരണിയുന്ന ചങ്ങല

കാർഷ്വേദിനെ !

വീരന്മാരിൽനിന്നു കൈമാറ്റം വന്നതും

കഥിപ്പു നൂണാൻ

പാതംഭരനിമിത്തമായ സഖാവായ

ജ്ഞാനോധനൻ

യെപ്പോലെയുണ്ടെന്നിരിക്കെ കരുണയെ

തരിച്ചുശ്രദ്ധം.

(൨൩)

മിത്രം മോഹിണീവേദപുത്രനിന്നു വന്നതും

മിത്രപുത്രനായുള്ള പത്രാമിത്യാദി.

(൨൪)

ദുര്യോധനനും ശകുനിയും.

മുറയിൽ. വളരെ ഭംഗിയായി.

കണ്ഠൻ.

എന്നാലിനി വേഗത്തിൽ കൊടുത്തു കയ്യെടുത്ത്

ശകുനി.

അതെ.

ദുര്യോധനൻ.

[പ്രവേശിച്ചു]

മഹാജാവാ സർവ്വഭാഷിണിയായി ഭവിക്കട്ടേ!

ദുര്യോധനൻ.

[ഭൂതവാൻ കയ്യിൽ

എഴുതി കൊടുത്തു]

ഇതിനെ സദയംപോലെ ബലഭ്രസ്യമിതുമെ തുടങ്ങി കൊടുക്കണം. വിശേഷിച്ചു ഇങ്ങിനെ കൂടി

[സ്വകാർത്ഥമായി പറയുന്നു]

ദുര്യോധനൻ.

അങ്ങിനെ തന്നെ.

[തൊഴുതുപോയി]

അങ്ങിനെയായി വൈകാരികനായി.

മഹാജാവാ സർവ്വഭാഷിണിയായി വർത്തിക്കട്ടേ

ഒന്നും വൈകാരികൻ.

മഹാജാവാ

ഭൂതവർത്തിയായിത്തീർന്നു കയ്യെടുത്തു വെളിവാലും

വിജയം കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും കൊടുക്കാനും തുടങ്ങി.

ശകുനി.

[വെവ് കൊടുത്തിട്ട്, ഭക്തമനസ്സോടെ

ഭക്തമനസ്സോടെ വർത്തിക്കുന്നു. ഇത ദുര്യോധനനെ

സാക്ഷി. എന്നാൽ ബുദ്ധി വല്ലാതെ ക്ഷമ

ദുര്യോധനൻ.

[കണ്ഠനോട് അപവാദം]

പറയുന്നതോന്നു. ചിലപ്പോൾ മഹ

ലോകപ്രസിദ്ധ

മഹാപ്രസിദ്ധവല്ലഭനും

വിജയപോക്കം

സാക്ഷി. കയ്യെടുത്തു

കയ്യെടുത്തു വെളിവാലും

കുടുംബം.

ஆயுதவழங்கு]

நாடு வியாபாரமும் உற்பத்தியும் வளிகளும் எழுப்பும் ஒரு
உயர்நிலைப்போக்கை உருவாக்கியிருக்கிறது.

23 July 1994

అధికము (సాధారణము) అగునా: 25.25% అగునా.

രണ്ടാം ഡൈനമിക്സ്

പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും മനോഹരമായ സന്ദർശനം

കുടുംബശ്രീ സഹായകതയിൽ

சென்னை, 12/02/2019: கனம் அமைச்சர் என். எஸ். அரங்கன்

പുറംകൂട്ടം

செய்து உலக அமைதிக்கு உதவிக்கின்றன.

கொழும்புநகரம், 1964-ம்

സംസ്ഥാനസർക്കാർ കൗതുകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

எனது உபநிஷத்து நோயிற்,

 $\{\pi\}$

အောင်ကုန်း၊
မောင်

433 : നോർമിളിപ്പിച്ചുവെന്ന്!

പഞ്ചാഭിമുഖം ചിത്രം ഉപയോഗിച്ച് അളക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ചിത്രം ൧.

ප්‍රභූවරුන්ගේ විශේෂයෙන්ම භාවිතයට ලක්වන බවට තීරණය කර ඇත.

എന്നത് ഇനി വേണ്ട കൃത്യങ്ങളായി നമുക്കു വേണം
പരിശോധിക്കുക.

(എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി)

*संसाधन विभाग

സുഭദ്രാജ്ഞനം.

ഭാഷാ നാടകം

1914.

ന ഐ 3 3 0 ക 0 0 .

൭-11

അനന്തരം ബലഭദ്രരും കൃഷ്ണനും ഉഭയവരും പ്രവേശിക്കുന്നു.
ബലഭദ്രരും.

അനിപ്പോൾ നിങ്ങളെ വണങ്ങിയതു സുഭദ്രയുടെ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിരുന്നതാണ്. അവൾക്കു യൗവനകാലമായിരിക്കുന്നു. കൃഷ്ണൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നും ആലോചിക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നതും ഇല്ല.

ഉഭയവരും.

ഇവിടുന്നുളപ്പോൾ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ശേഷമുള്ളവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ.

കൃഷ്ണൻ.

ശ്രേഷ്ഠനിന്നു പറയുന്നതുകേൾപ്പാൻ
ശിഷ്ടമുള്ളതെന്നറിയാണം.

പ്രശ്നമുണ്ടാകുമെന്നു ധീരനായ

അഭിനേതാവിന്റെ മുമ്പാകെ.

(൯)

അതിനാൽ യഥേഷ്ടം അരുളിച്ചെയ്യും.

ബലഭദ്രരും.

എന്നാൽ നമ്മുടെ സഹോദരിയെ ദേവതത്തിൽ ഭജിക്കുന്നയാളായിച്ചെടുത്താൽ, ഇനി കാലവിളംബനം നമുക്കു വിചിതമല്ല.

[ഉഭയവരോട്]

അങ്ങനെയല്ലേ ?

ഉഭയവരും.

അതിനൊന്നു സംശയം. ഇതുപോലെ തന്നെ മറ്റൊരാളെപ്പോലും പലരും പഠിക്കുവാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു.

പരധനംഭൂവികൃതികളിന്റെയും
വരദന്ധംകണമെന്നതിനാൽഭൂതം
വരികിലോനവയെഴുവനമാർമ്മ
നിരമതികലിതത്തുകനിന്ദാമം.

(൨)

എന്നു. അതുകൊണ്ടു കന്യകയെ കൊടുക്കുവാൻ വൈകിയിരിയ്ക്കുന്നു.

ബലഭദ്രൻ.

എന്നാൽ സുഭദ്രയ്ക്കു ഭർത്താവായിരിയ്ക്കുന്നതിന്നു ഏതു രാജപുരുഷനായാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഉദ്ദേശം തന്നെ ആലോചിച്ചു പറയുക.

കൃഷ്ണൻ.

ഇനിസ്തം ഇതു സമ്മതം തന്നെ.

ഉദ്ദേശം.

ഒരുപോലെ യോഗ്യന്മാരായിരിയ്ക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർ പലരുമിരിയ്ക്കെ ആരെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടതു്.

കൃഷ്ണൻ.

മിത്രങ്ങളിൽ ഇതു വിവേചനമേകിൽ അന്യന്മാരിൽ ചെന്നു പോയിട്ടു പ്രമോദനമില്ലല്ലോ.

ബലഭദ്രൻ

ഞാനും കൃഷ്ണനോടു യോജിയ്ക്കുന്നു.

ഉദ്ദേശം

[ആത്മഹതം.

ഒ! ശരി തന്നെ രണ്ടു പേക്കും പ്രിയതമം കൂറുകാരുണ്ടല്ലോ. അവരവരുടെ അഭിമതം അന്യര വാക്കുകളിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു. ഏതാവാലും വിഷമംതന്നെ.

കൊണ്ടുതന്നെയുനായനാശിനെന്നു ഞാനതിപ്രിയൻ

ഇങ്ങിയെററുണ്ടുശുഭാനന്ദംപ്രദമാവേണമെന്നും

വേണ്ടതെന്തുണ്ടുപേക്ഷമില്ലായ്മയുണ്ടല്ലോ

നണ്ടുണ്ണുവേദവരാചാരമല്ലെന്നു ഞ്ഞും

(൩)

[ആലോചിച്ചു പ്രകാശം]

എന്നാൽ സ്വയംഭരമാണു നല്ലതു. അപ്പോൾ കന്യകയുടെ ഹിതംപോലെ ആവും നമുക്കെന്നാൽ ആയാസവുമില്ല.

ബലഭദ്രൻ.

അതിന്നു പല ശോകങ്ങളും ഉണ്ടു. ഏന്തെന്നാൽ,
 ദാസനാഭിയിലാഗ്രഹം പലക്കും
 പത്തുപോളതുകൊണ്ടുവെവരളണ്ടും
 കരുതീട്ടു കലത്രയല്ലകന്യാ
 വരദംഗ്രഹമെന്നുമാത്രമോടും,
 അങ്ങിനെ പോരാ.

(൧)

കൃഷ്ണൻ.

കുരിയെന്നു ഏന്തെന്നാൽ,
 സൈന്യമുണ്ടായെന്നു കേൾപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു
 ചേന്നുവിളമ്പിയിരിക്കും
 മാന്യന്മാരായുവാക്കും കൈപ്പിടിയിലാക്കൊടുക്കും
 നന്നുംശ്രീഭുജമെന്ന
 അംഗുലനൃപേന്ദ്രനെക്കാൽ പ്രിയമൊടുവർ
 തൻകാത്താണെന്തൊക്കും
 നന്നായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിട്ടുവെക്കും
 യോഗ്യനായും ഭവിയ്ക്കും.

(൨)

ബലഭദ്രൻ.

കൃഷ്ണന്റെ ഈ സ്വഭാവമുള്ള യുദ്ധക്കാര്യം അദ്ദേഹം സമ്മതി
 യ്ക്കുന്നു പ്രത്യേകം ദൈവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത അത്യാവശ്യം
 എന്നു

ഉദാഹരണം

ഈ ഭാരം ഇവിടുനിന്നുവന്നു വഹിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാക
 ന്നു അങ്ങിട്ടെ അപേക്ഷ

ബലഭദ്രൻ.

ചന്ദ്രമംഗലാഭിഷേകം ചെയ്ത ശേഷം സുഭദ്രയ്ക്കു വളരെ
 ചേപ്പുവെയ്ക്കുന്നു

കൃഷ്ണൻ.

പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽ ഉദാഹരണമേ
 അഹംസംഭവം ബലഭദ്രനോട്
 ചേപ്പുവെയ്ക്കും മാന്യന്മാരെ ഏകദേശം സന്ദർശിക്കും അ

വനിൽ തൃപ്തിയില്ലാത്തതിനാൽ മറ്റുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഏതു തന്നെ ശോഭിക്കും.

സാരസ്വതഗുണങ്ങളോടു ചേരിലും മഹാമുനം

പരാജിന്നനാമരിഷ്ട്വീലായതൊക്കെനിന്ദിതം

ചരിതിൽനിജപ്രിയന്നുരാഗമില്ലയെങ്കില

ന്നാർത്തന്റെചാരുതപശോഭകൊണ്ടുകിംഫലം ?

(൩)

അതിനാൽ,

മതിമാനതിവീരഭജതമഹാ

കൃതിമാത്രം പ്രിയനാകമിന്ദ്രപുത്രൻ

ഹിതമോടിയുകാലമസ്സഭാ

ചരിയാകിൽചിതമെന്നെനിഷേധമേ.

(൪)

ഉദ്യമൻ.

[ആത്മഗതം]

അങ്ങിനെ ! ഏതു പേരും തിര നീക്കി.

ബലഭദ്രൻ.

[ദാവദേവത്തോടു കൂടെ, ഉദ്യമനോട്]

കൃഷ്ണൻറെ വാക്കു കേട്ടുവെ? അഴ്ത്താൻ പുഷ്പനും ഭൃഗുനും പാർത്ഥനും തൃമന്ദരമാണത്രേ.

ഉദ്യമൻ

[ബലഭദ്രനെ നോക്കി, ആത്മഗതം]

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം പകർന്നിട്ടില്ലെന്ന ഇപ്പോൾ ഏതു പറയാം? ഇത കത്തിയായിരുന്നു ഞാനൊഴിഞ്ഞ നിന്നിരുന്നത, എന്നിട്ടും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

[പുകാരം]

ഇങ്ങിനെയാണു കിംവദന്തിയുണ്ടു. അതിനാലായിരിയ്ക്കും ഇപ്രകാരമായില്ലത. അതത്ര സാരവുമില്ല

ബലഭദ്രൻ

[അജ്ഞാതനായൊരു]

കൃഷ്ണൻ ശ്രദ്ധനാണു. ഏതു കേട്ടാലും വിശ്വസിക്കും. മത ഹാവിപാഹത്തിന്നു ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ വഴിയുണ്ടോ ?

ഇന്ദ്രപ്രഭാവരിയലുന്നൊരുകൾവേഗ്രൻ
തന്നോടുതുല്യതനിനയ്ക്കു കലർന്നുണ്ടോ ?
നന്നായ് പ്രകാശമുളവാകിയപന്ത്രണ്ടോ

കന്നത്താർന്നതവെകത്തിനസമൃദ്ധിക്കോ ? (൨)

ഉദ്ധര. [അഭിനയം]

ഇങ്ങിനെ പറയത്തക്ക ഇണക്കും യാതൊന്നും കേൾക്ക
നരില്ല, എങ്കിലും വിചാരം മനക്ക, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യവാ
സപ്രം അതിശയിക്കുന്നതല്ലെന്നു തന്നെ.

[പ്രകാശം]

ഇതു വാസ്തവമാണു, കേൾക്കുന്നവനോടുപരിയ്ക്കുവാൻ കേൾക്കു
വാനല്ലാതെ ആർക്കില്ല.

ഉത്തര.

ഏങ്ങിനെയായാലും ബന്ധുക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത അവി
ഹിതമാകുന്നു.

ബലഭദ്ര.

ഉത്തര സോദരിയെ കുറിച്ച വാസപ്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇ
ല്ലെന്നു ഇപ്പോൾ ഞാൻ വിചരിയ്ക്കുന്നു.

വ

ഉത്തര.

എന്തു കാരണത്താൽ ?

ബലഭദ്ര.

ബന്ധുരും മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതിയോ ?

പരസ്യപക്ഷമെന്തുതാ

ലോകവണ്ണം പ്രാദുർഭവനിച്ചിട്ടും

നമനാമിന്ദ്രദേവതക്കൾ

വരനേററും ശത്രുവാം പ്രഭ നിനച്ചാൽ.

(൩)

എന്നു മാത്രമല്ല,

ഇപ്പോഴുള്ളവരെല്ലാമിങ്ങിനെ

തൃപ്തനാകയാൽ വന്നുകൊടുത്താൽ

സ്വപ്നാനന്ദശാലിസുഭദ്രാ

നിന്നുതന്നെ ബഹുവ്യയനമുപരിയ്ക്കും.

(൪)

അതിനാൽ കൃഷ്ണന്റെ പക്കം വളരെ ആഹോചിച്ച് രീച്ച
യാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

[അപ്പോൾ ദാസപാലകൻ പ്രവേശിച്ചു]

ദാസപാലകൻ.

മഹാജാവാ വിജയിയായി ഭവിക്കൂടെ ഹസ്തിനപുരത്തിൽ
നിന്ന ഒരു ഭൂതൻ വന്ന തിരുമനസ്സിലെ കണ്ടു വരിപ്പാൻ സ
മയം കാത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടു.

ബലഭദ്രൻ.

വരുവാൻ പറയുക.

ദാസപാലകൻ.

കല്പനപോലെ

[പോയി]

[അനന്തരം ഭൂതൻ പ്രവേശിച്ചു ബലഭദ്ര

കൃഷ്ണന്മാരെ നമസ്കരിച്ചു]

ബലഭദ്രൻ.

ഭൂതാധിപനാദികൾക്കു സുഖമല്ലേ!

ഭൂതൻ.

അതെ.

ബലഭദ്രൻ.

ഇപ്പോൾ നിന്നെ ഏതിനാണു ഇവിടത്തു അയച്ചത? വല്ല
വിശേഷവും ഉണ്ടോ?

ഭൂതൻ.

തൃക്കൂട്ടിൽ തരിവന്നായി ദശാഷ്വതൻ നായച്ചിട്ടുണ്ടു.

ബലഭദ്രൻ

ഏവിടെ?

ഭൂതൻ.

[ഏഴരതുകെട്ടു കുന്നു]

ബലഭദ്രൻ. [വാങ്ങിപ്പോയിപ്പോയി വായി

ശ്ലുന്നണയായി നടിച്ചിട്ടു, സ

നേതാക്കളോടൊക്കെ ഏഴരതു കൃ

ഷ്ണന്റെകയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു

ഭൂതൻ. [വാങ്ങിപ്പോയിപ്പോയിപ്പോയി]

ഭൂതൻ പുറത്തു പോയി നില്ക്കുന്നു. ചിന്ന ചിരിയ്ക്കുന്നു.

ബലഭദ്രൻ, [ഭൂതനോട്]
പുറത്തുപോയിനില്ക്കൂ. അപ്പസദയംകഴിഞ്ഞിട്ടുദേവതിതരാം.

ഭൂതൻ.
കല്പനപോലെ. [പോയി]

കൃഷ്ണൻ.
ഇവിടുന്ന് ഏങ്ങിനെ ദേവതി അയയ്ക്കുവാനാണു വിചാരി
യ്ക്കുന്നത് ?

ബലഭദ്രൻ.
സംശയിയ്ക്കുവാനാണോ ?
ഏവനതലമശേഷംകീർത്തിയാൽ ശ്വാഭാഭാ
ന്നവനിപതിവിശേഷമാംസംസ്കൃതവത്സരദീപൻ
സവിനയമനുനോട് മൃദംബി ചുരുക്കർക്കാൽ
യുവതിഭഗിനിതൻറോടൊപ്പമെവിത്രാത്രേ (൧൦൦)

എന്നുമാത്രമല്ല,
യോദിസ്തന്നവനേക്കാൾ
മേലുനാമന്യന്മാഗ്രഹിച്ചാലും
മോദമൊടുമിസ്തല്ലേ
സാദരമേകൃത്യമെങ്കോടേക്കേട്ടു. (൧൦൧)
എപ്പോഴൊക്കും ഭൂതയുദ്ധനാണു കൊടുക്കേണ്ടതു അതിനാ
ൽ നമുക്കു വലിയബന്ധുലാഭവും, സുഭദ്രയ്ക്കു വളരെ കേൾവയും ഭ
വികൾ. ഇനി താമസിച്ചിട്ടുടൻ, വേഗത്തിൽ സമ്മതം കൊടുക്കണം.

കൃഷ്ണൻ. [അതുമറുത്ത്]
കഷ്ടം ! അത്യന്തമനയറിസ്തന്ന പ്രിയസഖന്റെ ഇണ
ങ്ങൾ. ലേശംപോലും അറിയാതെ ജ്യേഷ്ഠൻ ഈ ഭൂതനെ കുറിച്ച
ഇങ്ങിനെ പറയുന്നുവല്ലോ. ഈ സമ്മതം സുഭദ്രയ്ക്കു വ്യസനക
രമാകുവാനാണു സംഗതി.

സുഭദ്രിഭഗിനിനന്നംശുതതിലോർത്താലവംകുറി
ക്കെതിയിലൊരാൾ വെണ്ണ വാനിപ്പുബന്ധം
അദിരകളുകുറവുണ്ടേപ്പോന്നുപോയീ ചുരുക്കി
സ്സദിതിയിച്ചുരചെയ്തെന്നുഞാൻവേണ്ടതില്ലേ ? (൧൦൨)
[അത് പോയിട്ടു]

പരമേശ്വരനെയുപേക്ഷിതാകയാ

കരുത്യാലംതുടക്കിന് മിത്താം.

(൧൫)

എന്നാൽ നിങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രേയസ്സിന്നു നമുക്കു
 യോഗ്യം ആഗ്രഹമില്ലവരായിരിയ്ക്കണം. പറയുന്നതെല്ലാം കേൾ
 ക്കുമെന്നുള്ള വിചാരസമയാൽ ഹിതം അപേക്ഷം നോക്കുന്നെ എ
 നെങ്കിലും പറഞ്ഞ അവനെ കൃപാസപ്പെടുത്തുന്നതി കഷ്ടമാണു.
 ഇത സാധാരണയായിട്ട കാണുന്നു.

നിനച്ചിടാതെയുംതന്നെയുംകെടത്തംഇതിജ്ഞം

നിനച്ചിടാതാവിച്ചിട്ടൊന്നുവന്നുകൊടുക്കുന്നിതതിനാൽ

നിനച്ചിടാതെയുംകെടാതെയുംമിതംബഹുവിധം

നയിച്ചിടുന്നൊന്നുവന്നുവന്നുപോകാൻപലമനം.

(൧൬)

അങ്ങനെയായിട്ടു നങ്ങളെയെന്നുചേക്കാൻ

വിടുന്നൊന്നുവന്നുനിന്നു കിടന്നു കിടന്നു

പ്രാണങ്ങൾപ്രപാതയിലിടുന്നൊന്നുവന്നു

പ്രാണനാശമായിത്തീർന്നുവന്നുവന്നു.

(൧൭)

ബലഭദ്രം.

നമുക്കു മറ്റൊരു ഒരു അങ്ങനെയൊക്കെ മിക്കവാറും ഇരവി
 ചരത്തിൽ ചവിട്ടാലും കഴിഞ്ഞുവരുന്നു. അവരെക്കൂടും കലഹി
 ച്ചു കാലം കഴിയുമായിരുന്നുവോ?

കൃഷ്ണൻ.

ഏതുവരും അങ്ങനെയൊന്നു വരുമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.
 സാധാരണയും ഇങ്ങനെയൊന്നുവന്നുവന്നായിരിയ്ക്കും.

അതുംകൂടിയായി

മതിയായും കരുതാതായിരിക്കുവാനും

അതിനാൽ പ്രാണനാശം

പ്രാണനാശംകൂടിയായിത്തീർന്നുവന്നു.

(൧൮)

മിതവൻ

ബലഭദ്രനോടു

ഇതിനെ സാധിക്കാതായിരിയ്ക്കുന്ന കാര്യമാണു പറയുന്നതി.
 ഇതിനെ സാധിക്കാതായിരിയ്ക്കുന്ന കാര്യമാണു പറയുന്നതി.

കൃഷ്ണൻ.

[ആത്മഗതം]

തമസ്സ! ഓശാലം കഴിയുന്നതുവരെ വലാഹത്തിന്നു താമസമുണ്ടല്ലോ. ഇതിനിടയ്ക്കു ഏതെങ്കിലും ഗ്രഹം സ്ഥിതിചെയ്താൽ, ബാഹ്യം.

അതാണവിടെ?

കൃഷ്ണൻ.

[പ്രവേശിച്ചു]

അഭിജിത്.

ബഹുദൂരം

നീ ഇപ്പോൾ പൊങ്ങുവെക്ക. മുമ്പ് വഴിയെ അയയ്ക്കാതെ കണ്ണുനീർ പരയ്ക്ക.

കൃഷ്ണൻ.

കർമ്മപോലെ

[പ്രവേശിച്ച്]

അന്നന്തരം മൃഗസേവനങ്ങൾ കണ്ടുകിട്ടി.

കണ്ണുകി.

മഹാജാവിനുള്ള പുരത്തൽ ഒരു യതി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഇവിടെ മണത്തിപ്പാൻ മൃഗസേവനമൊക്കെയും അതിനോടു കല്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണൻ.

[ആത്മഗതം]

ഇന്നലെ രാത്രി വൈകുന്നേരത്തു വെച്ചു കണ്ടു പറഞ്ഞപ്രകാരം അയ്യപ്പൻ വന്നതായിരിക്കാം.

ബഹുദൂരം

[കൃഷ്ണൻ വന്നുവരുവാൻ]

പ്രദേശം വളരെ നന്നായി. ഇതിനാൽ സകലവും ശ്രേഷ്ഠ ഭവിയും നിശ്ചയം. നമുക്കു യതാ വാഴ്ത്തുന്നതിന്നു ഗതിയിൽ പോകുക.

എല്ലാവരും പോയി.

പണ്ടാകാം കഴിഞ്ഞു.

സദ്രാജ്ഞനം

ഭാഷാസാഹിത്യം.

പ്രകാശനം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

— ൧൦ —

[അനന്തരം കമ്മുകി പ്രവേശിക്കുന്നു]

കമ്മുകി.

ഒരു വഴിയിലൂടെ എത്തിച്ചേർന്നതായിരിക്കാം. സാക്ഷാൽ സാക്ഷാൽ ||
കമ്മുകിയിലെന്നുണ്ടാകുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

[നോക്കിപ്പിടിച്ചു]

കമ്മുകിയിലൂടെ നാലാം വിട്ടുപോയതുകൊണ്ട്.

മറ്റൊരു വഴിയിലൂടെ വന്നതുകൊണ്ടാകാം. (൨)

അതിനാലാകാം എത്തിച്ചേർന്നു. മേൽവന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു.

[മുറി നോക്കി]

അതാണ് വരുന്നത് ?

[അടുത്ത ചെന്നിട്ടു]

അതാണ് കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക് ?

കമ്മുകിയിൽ.

അതാണ് മേൽവന്നു. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക് ?

മേൽവന്നു.

അത് മേൽവന്നു. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക്. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക്.

കമ്മുകിയിൽ.

മേൽവന്നു. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക് ?

മേൽവന്നു.

അത് മേൽവന്നു. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക്.

കമ്മുകിയിൽ.

ഇത് മേൽവന്നു. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക്. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക്. കമ്മുകിയിൽ നിന്നും കമ്മുകിയിലേക്ക്.

൨൨

സുഭദ്രാജിതം

ബീഭത്സകൻ.

അഭിന്നി ദേവീയുടെ നിയോഗപ്രകാരം സുഭദ്രയെ കാണാൻ.

ഉദ്യമിപ്പൻ.

ആ കരാരി എവിടെ ?

ബീഭത്സകൻ.

ഗ്രഹത്തിലെങ്ങും കാണുന്നില്ല. ഉദ്യാനത്തിലുണ്ടായിരിക്കാം.

ഉദ്യമിപ്പൻ

[ആശങ്കയോടെ]

ഈയാളെക്കണ്ടുപോകാമായി. ഉപായത്തിൽ കമ്പുകയുടെ സ്ഥിതി ഏവനും അറിയേണമെന്നു സ്വന്തി പ്രത്യേകം ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യമാകയാൽ കരാറിയെ അന്വേഷിച്ചു നടന്നുപോകേണ്ടി വരുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇതിനാൽ അതു കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇനി ഉദ്യാനത്തിൽ ചെന്നുകൂടാം

[പ്രകാരം]

എനിക്ക് പോകുവാൻ കറച്ചു ബദ്ധപ്പെട്ടുണ്ടു. ആയുധം അന്വേഷം കരണം.

ബീഭത്സകൻ.

അൻ ഏന്തിന്നു വന്നു ? എവിടത്തു പോകുന്നു ? ഇങ്ങനെയും അറിയാതെ അയയ്ക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ ?

അമ്പലച്ചെത്തിൽനിന്നൊരുമുതൽ

വന്നുവെങ്കിലാശിനുള്ളായിരമുലം

ഇന്നത്തെന്ന്വഴിപോലെവരിയ്ക്കാ

തിന്നുകൈവിട്ടുകിടുണ്ടുവിരോധം.

(സ)

മുതൽ

[അപ്പം പരിഭ്രമത്തോടെ]

ഒ, ആശങ്കയോടെ]

അൻ പെരുവഴി വിട്ടു ഇതിലെ വന്നതുകൊണ്ടു ഊരായം വെട്ടിയും ശങ്കിച്ചിരിക്കുമോ ?

[പ്രകാരം]

ആയ് ! എന്നു മറുവാത്തവിധം സംശയിക്കുന്നതെ അന്വേഷം ബലഭ്രമസ്വപ്നമില്ല ദൈവത്തിങ്കലുണ്ടെന്നു കെട്ടുത്തു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നാൽ ഭവാനെ കാണാനാഗ്രഹിച്ചു അന്വേഷിച്ചു

പ്പേരിം ഇങ്ങോട്ടു പോന്നതായി അറിഞ്ഞതിനാൽ ഇവിടെ വന്നു
തന്നു.

ബീഭത്സകൻ.

[പുഞ്ചിരിയോടെ]

ഞാൻ നേരംപോക്കാണ് പറഞ്ഞത്. ഹൈന്ദവം.

ദുഷ്ടിദഹൻ.

സന്ദേശം. എന്നാൽ പിന്നെക്കൊണ്ടും.

[അവിടെനിന്നു പോയി]

കണ്ണുകി

[ചുറ്റിനടന്നു നോക്കിട്ടു,

അകാശം ലക്ഷ്യമാക്കി]

കലാവതി! എന്തിനാണ് ഹിമലയത്തിൽ കലക്കിയ ചന്ദ്രൻ
നവും നനഞ്ഞ താമരപ്പൂവും കൊണ്ടുപോകുന്നത്?

[കേട്ടതായി നദിച്ചിട്ടു]

എന്തു പറയുന്നു? “കുറിഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കാത്ത അരിപ്പൊടി
ചിരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തെ ശരിക്കെയും തണുപ്പിച്ചാൽ” എന്നോ?
എന്നാൽ വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോവുക.

[അങ്ങോട്ടു നടന്നു മുമ്പോട്ടു
തന്നോക്കിട്ടു, വിചാരത്തോടെ]

ഹൃദയത്തിനുമുമ്പാകെ വെച്ചു

ശാന്തമായ സുകമരിസുന്ദര

ശ്രാന്തിപൂർവ്വമായൊന്നുകണ്ടി

പ്രേമപൂർവ്വമായിരിക്കുന്നതിനാൽ.

(൪)

പിന്നെയും,

അക്ഷീണപൂർവ്വമായിട്ടുള്ളൊരു

സ്ത്രീയെ വെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു

സുന്ദരിയെ വെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു

മാത്രമായിട്ടു, വെച്ചിരിക്കാത്തതോടൊപ്പം തന്നെ (൫)

എന്തെങ്കിലുമൊരു വിവരം ദേവിയെ അറിയിച്ചു
കൊണ്ടു. അടുത്തുവന്നിരിക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടു.

[പോയി]

പുസ്തകം കഴിഞ്ഞു.

ജനനത്തും സുഭദ്രയും സഖിമാരും മരകപ്പട്ടത്തിൽ അഞ്ചുനീന്റ
കുളിപ്പനയും പ്രദീപശയ്യുന്നു.

ഒപ്പിടുക

കിടപ്പും കിടപ്പും ഈ കന്യകയുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള അവസ്ഥ കണ്ടാൽ ആരും സഹിക്കുകയില്ല. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ, പൂർണ്ണപ്രസൂനതയിലൊഴുകിയിട്ടുള്ള മനോഭാവത്തിനിടയിൽനിന്നു തന്നെ ആകാശവാതം വന്നുവെന്നു സാരമെന്നു പ്രത്യേകമായി പകർന്നു തന്നിരിക്കുന്നു. (൩)

ആനുകൂല്യം

ഗുണാധികൃതവേഷണവിജ്ഞാപനം, അതിന്റെയും

ഒന്നാളത്താൽകളിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ്.

കുറുപ്പായിട്ടും അയാൾക്ക് ലഭിക്കാൻ പറ്റാത്തതായിരുന്നു

മണ്ണെണ്ണയിടുന്നതിനും സാധനങ്ങളുടെ വില കുറയ്ക്കുന്നതിനും. (16)

സമാധാന പ്രക്രിയയെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാനും

സഖി, സുരഭി 1 ഇപ്പോൾ നിന്റെ അപം കുറെ ശരിയായോ ?

● 信也

സംവിധാനം ചെയ്തതും തിരക്കഥയെഴുതിയതും ചിത്രീകരിച്ചതുമായ ചിത്രമാണ് ഈ സിനിമ. സിനിമയുടെ പേര് 'മലയാളം'.

സംഖ്യ 1278   [ശ്രീകൃഷ്ണഗോപാല
അനന്തപ്രസാദ് നോക്കണ]

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

കുമാരിയെ പ്രാധിപത്യം; വ്യക്തമായ ഒരു വിധിയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഇവയുടെ വാക്കുകളിലൂടെയല്ലാതെ വഴിയെ അറിയാം.

കുലാഭ്യായി.

சுருஷியெழுந்த
அபயத்து

പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുമാത്രം പങ്കുവെക്കുന്നതിനായി തയ്യാറാക്കിയതാണ്

പ്രിയപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ കവിതകൾ

കമ്മ്യൂണിഡിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വർദ്ധിക്കുകയും

ചെയിസപതിസ്യശീലേനൽപ്രശാന്തസ്ഥമിഷ്ടേയം.

(2)

സുശീല

സ. കയ്യുറയിട്ട

സഖി ! കലാവതി ഞാൻ ഏതു പറയേണ്ടു. ഭാഗ്യവശ്ശിൻ കളിയ നാം എന്തു ചെയ്യട്ടും ഫലമില്ലല്ലോ.

സുശീല

[പ്രകാശം]

സഖി സുഭദ്ര ഭർതൃ വളരെ അസ്വസ്ഥയായിത്തീർന്നു. അല്പമെങ്കിലും ഡോക്ടർത്തെ അവലംബിയ്ക്കുക.

കലാവതി

[പ്രകാശം]

സഖി നിന്റെ ഇഷ്ടമനുഷ്ഠിക്കാൻ ദർശനം വരെ ദർശനത്തെ രക്ഷിയ്ക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ മനോരമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായിട്ടു വിജയിക്കില്ല !

ഇത്തരം സഖി വേദിപ്പാലത്തെ തീർത്ഥാടനം നാശവും

ഭിത്തിയില്ലെങ്കിലെ മണ്ണും ചിത്രങ്ങളും തന്നെ ! (സ)

ഭവദിഗ്ഗമം.

ഇവിടെ ഒരു സൂത്രത്തിനെ കുറിച്ചു ഞങ്ങളുടെ വ്യസനിയ്ക്കുന്നത ! ഒരു സഭയും നമ്മുടെ മഹാത്മാവിനെ തന്നെ ഭരതീയർക്കും അദ്വിതം ഭാഗ്യവശാകുന്നു.

സുഭദ്ര

സഖിമാരെ ! ഞാൻ ഏങ്ങിനെ ഡോക്ടർത്തെ അശ്രുവിയ്ക്കും ആ വസ്തു തന്നെ മനോഹരിയാൽ മഹിച്ചുവിയ്ക്കുന്നു.

സ്മരനമോകസമയമുണ്ടെന്നതെ

നന്ദനമാസ്തമിതമാനിക്കാരണം

മരണിയെന്നുതെളിഞ്ഞുപോയതും

ശരീരമൊഴി പൂന്നിതു മരണമേ. (സ)

ആ പ്രിയജനത്തിന്റെ വാർത്തപോലും കേൾക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എത്രകാലം ഇങ്ങിനെ ഉതപ്രായയായി ജീവിച്ചിരുന്നു. നീട്ടിയ നായ കടൻ എന്റെ പ്രാണങ്ങളെ അപഹരിയ്ക്കുന്നതു മറ്റൊന്നല്ല.

[എന്ന മോഹിയ്ക്കുന്നു]

സഖിമാർ.

[മോഹമേന്മയെപ്പോലെ]

പ്രിയസഖി ! മൃതശ്വസിയ്ക്കു മൃതശ്വസിയ്ക്കു

[മോഹമേന്മ കളിച്ച് താമസിക്കുകയും മറിയുന്നു]

ദുഷ്ടിദാഹൻ.

അയ്യോകളീം ! ഇവളുടെ വ്യസനം കണ്ടിട്ട ഏന്റെ ഹൃദയം പളുരുത്തു ഇവളുടെ ജീവനാഥൻ വളരെ നിത്യനാണു നിത്യേന, അല്ലെങ്കിൽ ഈ പ്രേമധികൃതനെ അവൻ അറിഞ്ഞു കിട്ടുന്നതും വരാം.

സദ്രു. [അല്പം അശ്വസിച്ച്
കാമദേവനെ ഉദ്ദേശിച്ച്]

പഞ്ചാസ്രനല്ല ഭഗവാൻ കപടേന ലോകം
വഞ്ചിപ്പതിന്നു പരയുന്നിതു നന്മേവം
നെഞ്ചിപ്പൊഴിപ്പിരിനിവണ്ണമസംഖ്യബാണം
പഞ്ചായുധനവരവാനവകാശമുണ്ടോ ! (പര)

മഹാമനന്നു പരക്കെ
സമതാകുന്ന ഉലയിതുകാലം
രാമനന്തരിനെ ഭയത്താൽ
നന്മയിലൊരുപേരികൂടി വരുമല്ലോ. (പര)

അതിനാൽ ആ വീരപുരുഷനോടുമുണ്ടാകുന്ന അബദ്ധമായ ഏന്റെ പ്രാണങ്ങളെ പ്രിയഭവനം വരെ ഏകിലും അപഹരിച്ചു തിരിയ്ക്കാനും ഞാൻ വരിയ്ക്കുന്നു

[വിയശതഭാവമായിട്ട്]

അ ! ഹാ ! കസുമായുധന ആശ്രിതന്മാരിൽ പോലും വാസലയില്ലല്ലോ.

പേമപോൽക്കരമിപ്പോ
ബാധമേന്ദു ഏന്റെ തനവികൽ
സീമവെട്ത്തുമെന്തിങ്ങതി
ഈ മനഹോധനമോചതിയ്ക്കുന്നു. (പര)

[ഏക കരയുന്നു]

സഖിമുനി.

സഖി കരയരുതെ ! കരയരുതെ ആ മഹാപുരുഷനോടു ചേരുവാൻ ഐവം നീനമുടനെ സംഗതി വരുത്തും. കുറച്ചു മൊടിയിട്ടുക.

ഓച്ചിദ്രം.

ഈ ഓച്ചികളായ സഖികൾ ഏവണെന്നു നീ ഷ്ടമായി പറയുന്നില്ലല്ലോ. ഇനി ഏതു വിധം അറിയുന്നു. സാരവുംപോകുന്നു.

സുഭദ്ര.

ഹേതൊയിരിയ്ക്കുന്ന സന്താപത്തെ എങ്ങനെ സ്വഹിയ്ക്കും?

കലാവതി

സഖി സുശീലേ ! സുഭദ്രയുടെ ശോകം മേലുമാൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ പ്രയത്നത്താൽ ഒരു ഫലവും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ നീ പോയി ഇവളാൽ ഏഴുതപ്പട്ടിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രിയസഖന്റെ ചിത്ര പടഞ്ഞെ ഏഴുതെ മേഘത്തിൽ വരണം.

സുശീല.

അങ്ങനെതന്നെ.

[പോയി]

ഓച്ചിദ്രം.

മൃകളേ. ഇതു കണ്ടാൽ കാര്യം അറിയും. ഏഴുതെ തന്നെ സാരം മഹാരാജാവു കല്പിച്ചപ്രകാരം ഇവളുടെ അന്ത്യരത്തിന്റെ സ്മരണയാൽ ഇപ്പോൾ സംഗതവന്മെന്നു തോന്നുന്നു.

സുശീല [വേഗത്തിൽ ചിത്രപടത്തോ

ടുളി പ്രവേശിച്ചിട്ട്, സുഭദ്ര

യുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു.

സുഭദ്ര.

[വായുന്നു.]

കലാവതി

സഖി ! ഇനി ഈ ചിത്രത്തിലുള്ള ഭീവനായകനെ നോക്കി നിന്റെ മനസ്സിനെ കണ്ടു വന്നോടിച്ചിട്ടുക.

സുഭദ്ര.

[ചിത്രപടം നോക്കുന്നു]

ഓച്ചിദ്രം

ഏന്റെ സ്ഥിതി ദൂരത്തായതിനാൽ നല്ലവണ്ണം കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

സഖി സുഭദ്രേ ! നീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു സാരത്തെ സ്ഥിതിയാണു ഏഴുതിയിരിയ്ക്കുന്നതു.

കലാവതി.

അവൾ സ്വപ്നത്തിൽ പല വിധവും കാണപ്പെട്ടു, അതിൽ ഒരു സ്വപ്നവുമായിരുന്നു.

സുര്യ.

അപ്പോൾ ജാഗ്രതയിൽ കണ്ടതുതന്നെ, എന്തെന്നാൽ,

പണ്ടൊരിക്കൽ ചരിയോടോടുമേറ്റോ

ശോണസഹധീരനാ

മണ്ട കോർത്തനയനാശ്ചരതസവിധ

ത്തിൽ വന്നുവന്നുവന്നുവന്നു

കണ്ടിരുന്നവിയെപ്പോഴോ സരസാ

നൃപാജാവിനാക്കെന്തെ

നീണ്ടനേത്രമുണ്ടൊണ്ടൊന്നുവേ

ശലംപൊതുവോക്കിനാൻ.

(ശ)

ദുഷ്ടിദാസ്.

അതിനോടുകൂടി ഒരു ഏകാന്തത ഇവൾ ഭാഗ്യവശം നേടുന്നു. അപ്പോഴിൽ നമ്മുടെ സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ അതീതമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനും എന്തെങ്കിലും ഒരു അറിഞ്ഞിട്ടു പോകാം.

സുര്യ.

ആ പ്രശ്നമെന്തായിരുന്നു.

സുര്യ.

അതെന്നു. ആരെയോ സാധാരണം നോക്കുന്നപോലെ നോക്കും.

കലാവതി.

സഖി! ഇതിൽ ദുഷ്ടിയേയും വെറുപ്പേയും നോക്കുന്നതും ഇതിനോടുകൂടി പ്രകൃതത്തിന്നു ആവശ്യമാകുന്നു.

സുര്യ.

ഇതിനും ഇതുമേറ്റൊരു ഏകാന്തത അതും വെറുപ്പോടുകൂടി ഉണ്ടായില്ല.

കലാവതി.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പണ്ടതിന്റെ പണി മുഴുവനാക്കും.

സുഭദ്ര-

എന്തൊ മനസ്സിന്ന അസ്വാസ്ഥ്യം ഭവിച്ചതുപോലെ പരന്നുനന്ന. ഓപ്പേയും ഐതിയാൽ നന്നാവുന്നതല്ല.

കലാവതി,

അങ്ങിനെ ശങ്കിപ്പാനില്ല. അതു പോകയാണു

സുഭദ്ര.

പരിക്ഷിച്ചു നോക്കാം സുശീല പോയി ചായത്തും തൂലികകളും കൊണ്ടുവര.

സുശീല

അങ്ങിനെ തന്നെ.

[പോയി]

ദുർവ്വിദാൻ. [വി.ത്ര പടഞ്ഞ നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി]

ഈ കന്യകയുടെ വിത്രകലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യം അത്ഭുതമായതന്നെ. ഇതു കണ്ടാൽ സ്വാർത്ഥത അഴുതാൻ തന്നെ നിഷ്കൃഷ്ടയാണെന്നു തോന്നും.

കലാവതി.

ഇപ്രകാരം സച്ചിദ്രസേവനനായിരിപ്പുന്ന പുരുഷനിൽ അത്യാസക്തി ഭവിച്ചതുകൊണ്ടു ദിവതി വിദേശത്തിട്ടും ഭഗവതി തന്നെ

സുഭദ്ര.

അന്യരൾ ഭവിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഭഗവതി യാതൊ ?

കലാവതി.

പുച്ഛിച്ചതു കാണാതിരിപ്പോമോ ?

സുഭദ്ര

[വി.ത്രതരിച്ചുള്ള വല്ലഭനെനോക്കി] ഭവചാരവശ്യമേതാന്റെ

അയി പ്രാണനായക !

സൂക്ഷിച്ചിട്ടുകിലല്ലെന്നുചൊന്നായ്

തെല്ലങ്ങുസംഹൃഷ്ടമായ്

പണ്ണത്തലകരുദ്ധായ് സരസിഭം

പോലേനറവുംകൊണ്ടായ്

സാക്ഷാത്പ്രദേശസംഹിതൈർവചിതം

ചക്ഷുസ്സിനാലീവചം

മനോജ്ഞാനമനുഭവാനുഭവസം

മാനസോദയത്തിനേ

(പ്ര)

കലാവതി

അർദ്ധം നിനക്കു മോദത്തിനാണു.

ഉപദേശം

ഒരു സ്ഥിതി സ്വഭാവമെന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥിതിയാണി

സുഭദ്ര.

[ഉപദേശം]

കലാവതി

സ്ഥിതി ലക്ഷ്യം ഉണ്ടു ചിത്രഗുണനായ പ്രിയങ്കുരനെ നോക്കിത്തൊണ്ടാത്തവിയെ വിനോദിപ്പിച്ചു.

സുഭദ്ര

സ്ഥിതി കലാവതി

മനോഹരമായൊരു മനോഹരമായൊരു മനോഹരമായ

വിനോദിപ്പിച്ചു ലോകം മനോഹരമായ

അനന്തമായൊരു

എന്ന ലക്ഷ്യം

കലാവതി

സ്ഥിതി സുഭദ്ര. നീ എന്നു അന്യമായിട്ടു വിചാരിച്ചു. അതു ലക്ഷ്യം വിട്ടു മറ്റൊരു പദം.

സുഭദ്ര.

[പ്രതിപക്ഷ]

മനോഹരമായൊരു മനോഹരമായ

മനോഹരമായൊരു മനോഹരമായ

(പ്ര)

സുഭദ്ര. അല്ലെങ്കിൽ വിചാരിച്ചാൽ

ഒരു പ്രദേശം, കലാവ

തിയുടെ സ്വഭാവം

സ്ഥിതി. നമ്മുടെ സുഭദ്രയെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്നു കരുതുക. അതു നമ്മുടെ സ്വഭാവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്നു നമ്മുടെ സ്വഭാവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അൻ അതു കേട്ട വ്യസനിച്ച ചായക്കുറുവാൻ പോകാതെ ഇവിടത്തു വരികയാണു ചെങ്കുത.

കലാവതി

[സംകാതാരുടെ]

ആനുകൂല്യം ഭൂമികളോടു ചേർന്നത !

സുശീല

പ്രിയരേ! ദേവിയുടെ സഖിയുണ്ടാത്രേ.

കലാവതി,

എന്നാൽ സത്യമായിട്ടുള്ളതും, ഏതിലും അനേകം അധികമായിട്ടുള്ളതും സോദര്യം സോദര്യം ഹിതമറിയാതെ അനേകം നന്നം പ്രവൃത്തിക്കുക പതിവില്ല.

സുശീല.

പതിവില്ലാത്ത ദേവിയുടെ സഖിയും

കലാവതി,

[ബദ്ധപ്പെട്ട]

ആയുസ്സായ ഭൂമിയും സമത്വമെ ?

സുശീല

ആദിയിൽ വളരെ തടസ്സം ചേർന്നുവെങ്കിലും ദേവിയുടെ നിഷ്പന്ധത്താൽ പിന്നെ ഒരു വലം സമത്വമെത്രേ.

കലാവതി,

കഷ്ടം ! കഷ്ടം !

കേട്ട് കിടന്നു കിടന്നു കിടന്നു കിടന്നു കിടന്നു

അതും ഭൂമിയും മതിനില്ലാവികളല്ലല്ലം

ഇപ്പോൾ വരുത്തുവരികളെല്ലാത്ത സോദര്യം

ഓന്നുമാറില്ല ! കഷ്ടമെന്തെല്ലാം.

(കു)

ഭൂമിയും.

ഈ സഖിയുടെ തമ്മിൽ കൂടെ കേൾക്കാതെ എന്താണു ചേർന്നത ! ഉപദേശിക്കാതെ ഒരു വ്യസന പരിതഃസ്ഥിതയായെ ചിതറുന്നു. അങ്ങനെയൊരു വല്ല കൂടെയും നേർത്തിരിക്കുമോ ! അപ്പോഴിൽ ഇവളെ ചെങ്കുതാൻ കാണുന്നതേ ?

സുശീല.

പ്രിയരേ! ദേവിയുടെ

ആദിയിൽ

എന്നോടെ സംഭവിച്ചതെല്ലാം.

എന്നോടെ സംഭവിച്ചതെല്ലാം.

അധിസ്താപ്യംപോന്നിമുഹൂർത്തമിദമി

വിഷാദമനയെനോക്കിത്തന്നു ?

മൃഗംഭീരുമടത്തൊഴുന്നതിനതിമന്ദമം

പോയമിൻപ്രാണനാഥൻ

വന്നീലിന്നും വിപതേയൻദയയിതനുവസി

മേൽവെല്ലുതുംസംഭവിച്ചോ !

[ശ്ലോകം]

സഖിമാരെ ! നിങ്ങൾ ഏതെന്നു മന്ദ്രദൂഷിച്ചു ഏതെന്നു പഠിച്ചു
നാനിഹാലം കോണ്ടുനന്നം.

കുട്ടിയെപ്പോൾ.

ഇപ്പോൾ കാത്തും ഏതിനെയും കേൾക്കാമല്ലോ.

സഖിമാർ.

വിശേഷിച്ചൊന്നുമാല്ല.

സുഭദ്ര.

വിശേഷിച്ചൊന്നുമാല്ലെങ്കിൽ മേ.ഞ. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്നു
നാനു പറയുകയൊ.

സഖിമാർ.

പറയാൻമാത്രം ഒന്നുവെല്ല.

സുഭദ്ര

[ഭക്തമംഗലം]

നിബന്ധിച്ചിട്ടും ഇവർ മടിച്ചുനന്നു കാണുമ്പോൾ ഞാൻ
ശങ്കിച്ചു കയ്യും തന്നെ മുറുങ്ങുന്ന നോന്നുനന്നം. അല്ലെങ്കിൽ ചായ
മെടുക്കുവാൻ പോയ സുശീല അതെടുക്കാതെ വൃസനത്തോടു ചി
ടി കടങ്ങി വരുവാൻ കാണുമെന്തെ !

സുശീല.

[സുഭദ്രയേനോക്കി

സ്വകായ്കയായ്ക]

സഖി ! കലാവതി ! ഇനി പറയാതെ കഴിയുമെന്നു നോന്നു
ന്നിപ്പോൾ. ഇപ്പോൾ പ്രകൃതം മറിക്കാണെന്നു.

കലാവതി.

പറയുകവെന്നും ഏതൊക്കെവിടും ഉപമം അറിയാതെ വൃസ
നിത്യം. അത ഇപ്പോൾ ചായാൻ നോക്കു നോക്കു വാലാലം ചായ ന

സൂര്യ   **[എൽപാർവ്വേയുടെ]**

സംവിധാനം: എട്ടുകാഴ്ചയായും എണ്ണോട് മേ.ഗന്ധിയിൽ ചിത്രവിൻ, ചലച്ചിത്രം ശക്തിയും എണ്ണാൻ എഴുതും കൈയറുന്നു.

ഭൂമിശാസ്ത്രം.

ചോദ്യം: 1. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നഗരം ഏത്?

മോദിപ്പുഴ ചെല്ലുന്നതിലൂടെയും

വാദിച്ചതിന്നിടയിൽ നാഗരകേരളൻ

മോദി പുതിയ നയങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കും.

(မှတ်)

സംഖ്യ: 2000.

സമി: പ്രസിഡന്റ്, മനോരമയിൽ ചന്ദ്രം.

[ചതുർത്ഥ പണിപ്പെട്ട]

ബലഭൂതിയ്ക്കു നാൽ ദിവസിയെ ഉദ്യോഗമെന്ന കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതായി കേട്ടു.

സൂര്യൻ [ഉച്ചരിക്കുന്നു]

സമീപം നാലുപേരോടൊന്നിരുന്നു

സംഖ്യാ ആശയസൂത്രം, ആശയസൂത്രം.

[illegible]

കുറുകെ കൊടുക്കുവാൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോരമം സ്ഥലമാകുമല്ലോ.

[အောက်ပါအတိုင်း]

[illegible]

சுருஷ [தமிழ்-தொழில்-நிதி]

CC BY-NC-SA

മോഹാമെഡ് ഫാലിംഗ് സതതമിഹതപി

പ്ര. നമ്പരങ്ങൾ നോക്കുക

പി. സുധാപ്രസാദ്

നാലുതിരിയെഴുതിയ വാക്കുകൾ.

സാഹസാനുഭവസിദ്ധ്യം കരുവരനകൊടുത്തീ

ദുഃഖാനുഭവത്തോർത്താൽ

ഹാ ഹാ ദുഃഖിപാകം ശിവ ശിവ ! പമ്പാ

നാശമിന്നുവരുമല്ല. (൨൨)

അഹേ ! ബഹുവിധത്തിൽ സുഹൃത്തുമാരെക്കണ്ടെന്നലായി

മൃഗത്തിനുമുമ്പത്തോളം കൈകൾക്കും സമമായിത്തോ.

[അനന്തരം ധ്വനിച്ചു ദി
ഘമായി നിശ്ചയിച്ചു]

മഹാസുഹൃത്തുമാരെ കണ്ടുവന്നതില്ല

മുമ്പായിലിനിനിന്നു ചാലുന്ന സാഹസ്യമേതോ. (൨൩)

[വിലപിക്കുന്നു]

സഖിമാർ [പറ്റത്തോപമേതോടെ]

സഖി നീ ദൂരമുള്ളപ്പോലെ കണ്ടെന്നതെന്താണു ? ധ്വനിയോടെ ഇരിക്കുക മനോഹരസിദ്ധിയ്ക്കു എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടാകട്ടെ.

[അങ്ങിനെയിട്ട്]

കാലിയെ കാണാൻ താമസമില്ലേമി ഏഴെന്നുള്ളന്നുണ്ടു,

സുഭദ്ര [ചെവി കൊടുത്തു]

ഉ, പരിഭ്രമത്തോടെ]

ഭ്രമകയുടെ വാങ്ങാണിതു. സഖി കലാവതി ! ഈ പിത്ര

പദം ഏവിയെ എങ്കിലും മറച്ചു വെക്കുക.

[സുശീലയോടു]

സഖി ശീതപാദത്തിന്നു കൊണ്ടുവന്ന സാധനങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നും വേഗം മാറുക.

[നടുപോങ്ങ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു]

സുഭദ്ര. ഭക്തമനസ്സോടെ]

ആയുധമായ താമരണി ഇപ്പോൾ ഏതെന്നാണു വരുന്നത ! വിവാഹകാലം ആണോട പണ്ടു വന്നായിരിയ്ക്കുമോ !

ദുഃഖിതൻ.

നന്ദ സുഖകരം സാമ്രാജ്യം അതിശയിക്കുന്നതെന്നു. ഇതുവെഴുതാൻ - നന്ദിനും മഹാദാമനും. ഇപ്പോൾ ക

ഓരോ ഇങ്ങിനെ ഒരു കഥ കൂടി ഇവർ അറിഞ്ഞുകളിപ്പുന്നു. ഹോ
ന്നും ആകട്ടെ, അമ്മിണീദേവി വരുന്നത് വ്യവസ്ഥ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു
കഴിഞ്ഞുപോയതായതുകൊണ്ടും, സാക്ഷാൽ, അമ്മിണി ഇവ
ർക്കും എന്തെങ്കിലും പറ്റിയും എന്തെങ്കിലും അറിഞ്ഞു കിട്ടാകാം.

[അമ്മിണിയും അമ്മിണിയും സഖിയും പ്രവേശിക്കുന്നു,
സുഭദ്രയും സഖിയും സഖിയും വെളിച്ചം വീശിക്കൊടുക്കുന്നു]

അമ്മിണി.

[സുഭദ്രയെ കണ്ടിട്ട്]

ഓ. ആത്മഗതം.

കവിത! കവിത!

ചെറിയൊരു കവിതയാണിത്.

ചെറിയൊരു കവിതയാണിത്.

എന്തിനാണ് സാക്ഷാൽ കൊണ്ടുപോകാൻ?

വെറുത്തൊരു കവിതയാണിത്.

[2.2]

[ആത്മഗതം]

ഓ. എന്തിനാണ് സാക്ഷാൽ കൊണ്ടുപോകാൻ?

എന്തിനാണ് സാക്ഷാൽ കൊണ്ടുപോകാൻ?

എന്തിനാണ് സാക്ഷാൽ കൊണ്ടുപോകാൻ?

അമ്മിണിയുടെ.

പണ്ടെന്നല്ലെങ്കിൽ പാലക്കാട് കൊണ്ടുപോകാൻ സാക്ഷാൽ കൊണ്ടുപോകാൻ.

മറ്റൊരു കവിതയാണിത്.

[2.3]

കേൾക്കുമ്പോൾ ഇത്ര തലച്ചോറ് വേർപെടുത്തേണ്ടതു വേ

ണ്ടിവരും.

[പ്രകാശം]

ആ. നീ എന്തിനാണ് പ്രകാശം കാണിക്കുന്നത്?

നിന്നെക്കണ്ടാൽ ശരിക്കോണം മനസ്സിന്നോ മുമ്പോൾ സുഖ

കേൾക്കേണ്ടതായതുകൊണ്ടും.

സുഭദ്ര.

[ആത്മഗതം]

എല്ലാകാലത്തും അമ്മിണിയെ വെളിച്ചം വീശിക്കൊടുക്കുന്നു.

കവിത. ആകട്ടെ.

[പ്രകാശം]

ഇതുകൊണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ.

കരുണകലയെന്നു് മനോഹരമായ്

കരുണകലയെന്നു് വാക്യം

വരുവതിന്നെന്തിനുകൊണ്ടിരിക്കും ?

(൨൫)

അമ്മ.

[സ്വകാശമായിട്ട്]

സഖി ! ലീലാവതി ! ഇവൾ പറയുന്നതേ സഹസ്രവക്ത്രാ
യിട്ടാകുന്നു എങ്കിലും മനോഹരത്തിൽ എല്ലാവരിലും പരിഭവമുണ്ടാകുന്നു.

ലീലാവതി.

[സ്വകാശമായിട്ട്]

അതുകൊണ്ടു് കേൾക്കട്ടെ. പുറമെ നടന്ന കഥകൾ കേൾക്കുന്നതു് കേൾക്കുന്നതിനേക്കാൾ മനസ്സിൽ കരുണയെ ഇവൾ എങ്ങനെ അറിവു ?

അമ്മ.

അമ്മ.

[പ്രകാശം]

അമ്മ !

ചിത്തത്തിലാൽതന്നെക്കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ

ലക്ഷ്മി. പ്രകാശമായിട്ട്

അമ്മ. പ്രകാശമായിട്ട്

പുണ്യമുണ്ടെന്നു് സമാധാനത്തിന്നു് ബലം ?

(൨൬)

സഭ.

[സഖിമാനോട്]

സ്വകാശമായിട്ട്

വളരെ യത്നിച്ചിട്ടും എന്റെ കരുണാവികാരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിന്നെന്തു് കാരണമാണു് പറയേണ്ടതു് ?

ലീലാവതി.

[സ്വകാശമായിട്ട്]

സഖി ! ദേവി വളരെ വിരോധമാണു്. നിന്റെ ഹൃദയം ആരുമില്ലാത്ത സുഹൃത്തുക്കൾക്കു് സമാധാനം വല്ല നഷ്ടത്തിനും ഉണ്ടാവാം.

സുഹൃത്.

[സ്വകാശമായിട്ട്]

അമ്മ.

സുഭദ്ര.

അതിന്നു ചെട്ടി എന്നു തട്ടക്കുന്നു.

സഖിമാർ.

മേവിയോടങ്ങിനെ വിചാരിപ്പാനിപ്പി.

സുഭദ്ര. [പ്രണിപ്പെട്ടു, പ്രകാശം]

എല്ലാമറിയാവുന്നവെല്ലാം നീയല്ലെല്ലാമുള്ളവ.

നല്ലതിനിന്നു വരുത്താനുപോലെല്ലാം നീങ്ങിയതിനേണ്ട ||

താമ്രണി. [സ്വകാശമായിട്ടു]

സഖി ! ലീലാവതി ! ഇതു കേളിപ്പെട്ടു ? ഇവൾ ഇത്രയും പഠി
യണക്കുകിൽ യാതൊരു കാര്യം ഇല്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു. അത്രേം
ഇങ്ങനെയും കാലെ ആലോചിച്ചു തന്റെ സ്നേഹത്തന്നെ ഇവൾ
ആ അതിപ്രിയനും ആയിരിക്കുന്ന അച്ഛനെന്ന കെട്ടുകുവാൻ
വേണ്ട ചായത്തും കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. വളരെ ബുദ്ധിമാൻ
തന്നെ.

ലീലാവതി. [സ്വകാശമായിട്ടു]

സംശയമുണ്ടോ ? എങ്കിലും ഇപ്പോൾ വല്ലവിധവും ഇവളെ
അല്പം ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കഷ്ടമാണു.

താമ്രണി. [പ്രകാശം]

വേദിപ്പെട്ടാലായവവിന്നിന്നിപ്പോൾ.

വേദിപ്പെട്ടു മോൽപ്രിയനാശനല്ലിട്ടു.

മോടിപ്പുനൻസോദനമുള്ളനാൽനിന്ന

ആയിട്ടു കേളിപ്പെട്ടാകാരണംവേദം. [വമ്പ]

മുച്ചിദാസൻ. [ഇരുകൂട്ടരോടെ]

ഇവളുടെ വശവ നമ്മുടെ സ്വാമിപ്പെട്ടു ചെക്കാരായി തീർത്തെന്നു
ശങ്കിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അപകാരമായിത്തന്നെ കവിച്ചതും അല്ലെ
ങ്കിൽ മോഹാശാവാസമായിരിക്കുന്ന ബലഭക്തിപ്പോൽ തീർച്ചയാ
ക്കിയ കാര്യത്തിന്നു വിഷ്ണുവെല്ലാൻ ഇവളാൽ സാധ്യമോ ? ഇതേ
അപകാരത്തിന്റെ ആധിക്യം തന്നെ

സുഭദ്ര. [സ്വകാശമായിട്ട്]
 സഖിമാരെ ! ആയ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു എനിയ്ക്കു മനസ്സ്
 മാധാനത്തിന്നായിരിയ്ക്കുമോ !

സഖിമാർ,

എന്നാൽ ഇത്ര നിശ്ചയമായി പറയുകയില്ല
 സുഭദ്ര. [വിനയത്തോടെ പ്രകാശം]

സന്തോഷമെന്ന സംഗീതം
 ലതിമാത്രം സുകുമാരമെന്ന സിദ്ധം
 അതിനാൽ തപശീനവസ്ഥകൾ
 ചിതാശ്ലേഷകളായി കലിന്നിറങ്ങും. (൨൯)
 തരണി. [സ്പന്ദത്തോടെ]

അതി ഭാഗ !
 ചുടകനുവെച്ചിരുത്തുന്ന ടെയ്ലോപ്പോ
 ഉടൽ രീതിയിൽ കളകളായിട്ടും
 ദോഷമേറുന്നവരോടുകൂടെ
 കേടകന്നു സുഖമനുഭവിയ്ക്കും. (൩൦)

സുഭദ്ര.

ഇവിടത്തെ ഹിതപോലെ

ദൃഷ്ടിമൂലം.

ഇവക്കൊക്കെ യാത്രയായി. ഇനി ഈ സന്തോഷവർത്തമാന
 ണെ മഹാജാവിനോടുണ്ടായിപ്പാൻ വേണ്ടി ഞാനും ചേർവുക
 തന്നെ.

[ഏല്പാവും യാത്രാവിരം പോയി]

മൂന്നാമതും കഴിഞ്ഞു.

സുഭദ്രാജ്ജനം.

ദ്രാമം: നടകം.

നാലാമതാംകണം.

പൂർവ്വം.

അനന്തരം പുറപ്പെട്ടു നാട്ടുദേശത്താടെ സുശീല പ്രവേശിക്കുന്നു.

സുശീല.

പ്രിയ സഖിയായിരിക്കുന്ന സുഭദ്രയെ ശ്രദ്ധേയനായി വേണ്ടിയാകുന്നു ഈ പ്രയത്നമെങ്കിലും. ആ വിശിഷ്ടനായവനായിത്തീർന്ന യോഗി അവളിൽ പ്രസാദിച്ചുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

അണിയറയിൽ.

കുമാരൻ മദ്യമന്ത്രയിൽ കടന്നു പുഞ്ചൊക്കെ പരിച നാശമാക്കുന്നത് !

സുശീല. [കേട്ടതായി ഭാവിച്ചു]

ഈ ദുരൂഹതയോ ! സഖി ! ഇവിടത്തു മന്ത്ര.

ദ്രാമിക. [പ്രവേശിച്ചു]

സഖി ! മുഖ്യയുദ്ധം. ഞാൻ ആളെ അറിഞ്ഞില്ല.

സുശീല.

അതുകൊണ്ടെന്താണ് !

ദ്രാമിക.

നിന്നോട് വന്നു പുറപ്പെട്ടതെ കളിക്കുന്നതെന്താണ് ! കമാരിയും കലാവതിയുമെവിടെ !

സുശീല.

ഞാൻ പുറപ്പെട്ടതെ കളിക്കുന്നവനല്ല. കമ്പോളം ത്വരിതം സന്നദ്ധനായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്നു രേഖകളായിത്തീർന്നു കുന്നു. അവിടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സുഭദ്രയെയാണു ആക്കിയെന്നു കുന്നു. കലാവതി അപകടം സഹായമായി വിളിക്കുകയാകുന്നു.

ദ്രുതിക.

കുമാരന്മാർക്കിനെ നിശ്ചയിച്ചുവോ ?

സുശീല.

സമോദരൻ കന്ന,

ദ്രുതിക.

കുമാര ? ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയെ ?

സുശീല.

അല്ല, അല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്നിത അത്ര രസമായിട്ടില്ല. മേല്പറന്നാണ.

ദ്രുതിക.

അദ്ദേഹത്തിന്നു രസമല്ലെന്നു എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു.

സുശീല.

കന്യകാഗൃഹത്തിൽ സന്നിഹിതയെ പാർപ്പിച്ചെന്നുണ്ടെന്നുള്ള മേല്പറന്നർ അഭിപ്രായം അനുകൂലമോ പരിഹാസമോ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

“കല്യാണമെന്നു ചിന്തിച്ചി വരുടെകല

ശീലാഭിയെന്നും ധരിയ്ക്കാ”

ഇല്ലാസമേന്മയെ വെട്ടുന്ന സമനമതിലിരു

ന്നിടുവൻ സമതിച്ചൻ

ചൊല്ലും കിളിപ്പിറ്റമൊക്കും വരുവതിനിട

യുണ്ടാകയാലിന്നിനെല്ലാം

നെല്ലാലോചിച്ചു കല്പിയ്ക്കുകയന്യവനി

മതിനേ വന്നിരിക്കാൻ.

(൪)

അത്രയുംല്ല.

കുമാരൻ ബഹുസുന്ദരൻ യശസ്വൻ

അല്ലാത്ത മിന്നിയിന്നു ഭഗവതാർത്ഥം

കരുതിട്ടു കിളിത്തറ തമ്മിലുണ്ടാ

നൊരിടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തെത്തന്നിട്ടും.”

(൫)

ദ്രുതിക.

ഇതു ശരിയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ കോരിയ്ക്കു സൗമ്യനായ മിത്രങ്ങളും അത്രയും. ഭക്തകളും. ബലകൃഷ്ണാമി പിന്നെ എന്തെ കല്പിച്ചു ?

സുശീല

“വിശിഷ്ടനിലവാരത്തിലും കവടമെന്നു തൂങ്ങുകയും
 സുനിഷ്ഠിതമേകും ക്ഷിപ്രവേഗമേകും പാപമുദ്രയും
 വരികുമ്പോഴേക്കു ശിരസ്സുനീക്കം ചെയ്താൽ, പരം
 കനിവു ! അവളാക്കിത്തകർന്നെന്നറിഞ്ഞിടത്തെ. (൩)

എന്നു മാത്രമല്ല-

നന്നായ് ദാപരിചരിച്ചതിനേക്കുമേയും
 സന്നദ്ധ, സിദ്ധകൈകളും ഏതെയെ വളർത്തി
 തന്നിഷ്ടമായ വാഗ്ദത്തലഭിച്ചു വാഴും
 തനീജനങ്ങൾക്കു വനത്തിലനേകമിപ്പോഴും (൪)

അതിനാൽ കൃഷ്ണൻ ഇനി തടസ്സമൊന്നും പറയാതെ, വേ
 ഗത്തിൽ ഈ സന്നാഹിയെ കൊണ്ടുപോയി കന്യകാമന്ദിരത്തി
 ൽ ഇരുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്നു യാതൊരു അപ്രിയത്തിനും ഈ
 വരുത്താതെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കൂടി ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ അവളെ ഏല്പിച്ച്
 പോയത് എന്നു.

ഭദ്രനിക

പിന്നെ ഇദ്ദേഹം പിറോഡമൊന്നും പറയാതെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ
 കല്പനയെ അനുസരിച്ചു, അല്ലെ ?

സുശീല.

ഇല്ല, ഇല്ല. അദ്ദേഹം വൈകാരിക ആവോടിച്ചു തുടങ്ങി
 യാൽ അവസാനിപ്പിക്കുമോ ? പിന്നെ ഇങ്ങിനെകൂടി പറഞ്ഞു.

ഭദ്രനിക

എന്താണു ? ചൊല്ലു പറയൂ

സുശീല.

“വേദപാഠം പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടു
 യോജനമെന്നിഹ ഹൃദയം വലുതാക്കി
 ശേഷം, തുടങ്ങുന്നതാക്കിയുപോയം
 ദൈവമെങ്കിലുമില്ല, തന്നെയും ഏതും (൫)

ഭദ്രനിക.

ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ ഈ അഭിപ്രായം തീർത്തു കൊടുത്തു. -
 തുടർകാണുന്നതാകട്ടെ,

തിന്തിൻസമീപമതിൽനൽപുതുവെണ്ണ വച്ചാൽ
 നെയ്യയ്ക്രമേണ വരുന്നതിനെതുവദം
 പൊതുല്ലിവണ്ണമിടംതൻ സവിധത്തിൽ വാസം
 ചെയ്യുന്നതാകിൽയരീയുംപതിയായവിടം. (൬)
 ഇരിയ്ക്കൂടെ. അനേകന വിശേഷമായിട്ടുകൂടി ജ്യേഷ്ഠൻ ഇത്ര
 നിഷ്കർഷിക്കുന്നതെന്തിനാകുന്നു !

സുഗീല.

അല്പ വിവസമായിട്ട് സുഭദ്രയ്ക്കു നല്ല സുഖമില്ലല്ലോ. വിശേഷിച്ചു വിവാഹവും സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ യോഗിയുടെ മംഗലകരമായ അനുഗ്രഹം വാങ്ങുവാൻ മാത്രമാണു.

ഭദ്രനിക.

ആകട്ടെ. ചിന്നെ. ചിന്നെ.

സുഗീല.

ഇദ്ദേഹം ഒരു യോഗിയെ ഉദ്ദേശിച്ചിങ്ങിനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ജ്യേഷ്ഠന അശേഷം സുഖമായില്ല. അദ്ദേഹം ഭവദേവതയാടെ, 'കഷ്ടം ! കഷ്ടം !' ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത. ഇതിൽ വരുന്ന ഗുണദോഷങ്ങൾക്കു ബാഹ്യമായിട്ടുവരികയാണു ' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആയുനായ കൃഷ്ണൻ 'ജ്യേഷ്ഠന്റെ കല്പനപോലെ' എന്നു പറഞ്ഞ ആ ഭിക്ഷുവിനെ കൊണ്ടുപോയി സുഭദ്രയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ആക്കി വേണ്ടതെല്ലാം അവളെ ഏല്പിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

ഭദ്രനിക

എന്നിട്ട്.

സുഗീല.

അവൾ അപ്രകാരം ശുശ്രൂഷിച്ചു വരുന്നു

[പുഷ്പഭാജനത്തിൽ നോക്കിട്ട്]

ദുഃഖമുള്ളതുകൊണ്ടുവന്നുപോകുകയും
 സംഗതിനായതുകൊണ്ടുതന്നെ
 മേലാതെശോഭിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുപോകുന്ന
 ദുഃഖമുള്ളതുകൊണ്ടുവന്നുപോകുകയും ചെയ്തു.

(൭)

ഭൂരിക.

എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒക്കെ. ഞാനും പോകുന്നു. പിന്നെ ഞാനും.

[രണ്ടു പേരും പോയി]

[പുഷ്പംഗം കഴിഞ്ഞു.]

അനന്തരം സുഭദ്രയും ഭീഷ്മവേഷത്തെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന അർജ്ജുനനും പ്രവേശിക്കുന്നു.

അർജ്ജുനൻ. [ആത്മഗതം]

സുഭദ്രയെ സ്മരിച്ചു നോക്കി തന്നെ മന്ദമന്ദം ദണ്ഡുമാകുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഭരിച്ചു നോക്കി എങ്ങിനെ സഹിക്കും ?

[സുഭദ്രയെ നല്ലവണ്ണം നോക്കിട്ട്]

ലാവണ്യതീരശൃംഗഭവവനിതാ

രത്നാഞ്ചലൈകളുപ്പമി

കോർപ്പുണിമണിതൻദന്ത്രപദലം

കണ്ടീടിലതുരുതം

ഇവയ്ക്കുംതരിതൻദന്ത്രവലി

മിഴിമിഴിവാൻപന്തള

വാവും വണ്ണമേകതരുകിടംനി

മിഴുതാംനിന്നും

(൨)

അതിരുകലർന്നൊരംഗസൗന്ദര്യമേങ്ങൊ

അതിരിവിടുന്നമോക്ഷാർത്ഥമല്ലെന്നുതോന്നും

മൃതിമനസ്സനന്തനിന്നുപോകുംകവാറായ്

രതിപരിവിജയപ്രീതിവന്നിതോമന്നിമേവം.

(൩)

[പ്രകാശം]

ഭദ്ര ! നീ ഇനില്ല പേണ്ടി ഇതുവരെ ദാനോദാന പ്രവൃത്തികളിൽ മറ്റേയ്ക്കിട്ടിരുന്നതിനാൽ ഛിന്നിച്ചിരിയ്ക്കും. ഇനി ഇവിടെ ഇരുന്നല്ലോ വിശ്രമിക്കുക.

സുഭദ്ര.

[ആത്മഗതം]

ഇദ്ദേഹം എന്താണിങ്ങിനെ പറയുന്നത് ? ദയക്കൊണ്ടതിൽ

ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിയ്ക്കേണമെന്നുണ്ടോ? ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരനായിരിയ്ക്കുന്ന രൂപംകൊണ്ടും ഈ വിധമുള്ള വാക്കുകളെക്കൊണ്ടും യാതൊരുപാതികളിൽ തന്നെ ഇനിയ്ക്കു സംശയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

[പ്രകാശം]

ഭഗവൻ ! സൂത്രതീലജ്വരായിരിയ്ക്കുന്ന ഭവൽപാദമുദ്രാശ്ചരണത്താൽ സുഖസംഗീതമുല്പാദനം ചെയ്തെന്നു കാണുമല്ലോ !

അഞ്ജനൻ

അതില്ല. എന്നാൽ,
സുഭാഷാണിയാനമസ്തവായ് ശ്രദ്ധദീപ്യ
നിനക്കിപ്പോൾ
നീതിയ്ക്കുപിതൃകാലമെന്തിനിന്നു
മൃഗദോഷേണ ജനേണ
ഇഹാരാജ്യലക്ഷ്യം ദേവനാഥിക
കാരിപൂർവ്വേഭാഗനാൽ
സമരോത്സാഹസമാനമായുപമുഖം

ഭവദ്യുക്തം ധർമ്മം

(ശബ്ദം)

സുഭാഷ.

[അഭയഗാനം]

ഈ യോഗിയുടെ ശംഗാരംസമേതമാടു കൂടിയിരിയ്ക്കുന്ന വാക്കുകൾ എന്റെ സംശയത്തെ വലിപ്പിയ്ക്കുന്നു. എന്നു അത്രാദ്യം ഇദ്ദേഹം

എന്നെക്കാണുന്നനേരംരഹസിസന്ദർഭം

പ്രേമദോഷമെന്നാക്കും

പിന്നെത്തന്നെല്ലാസമാധിനതിമൃഗികവിവരണയ്ക്ക്

ദേശാഭിമാനംസിന്ധു

എന്നുംഗംഭീരതയുപേതംപൂജകീർത്തനമായ്

കൈമുഖാൽ ധർമ്മശ്രീയ്ക്കും

മനോഹരംപണിപ്പെട്ടൊരുതൊഴിപറയും

പിന്നെത്തന്നെയരിയ്ക്കും.

(ശബ്ദം)

എല്ലാ അവസരംകൊണ്ടും ഇദ്ദേഹം നീക്കമകനായിരിയ്ക്കുന്ന

ഒരു മിഷൻവെച്ചെന്നു മോന്നുന്നു എന്നൊരു ഓർമ്മയ്ക്കുവാൻ ഒരു മഹാപുരുഷൻ മരിക്കുമ്പോൾ മൗനമിടുന്നു. ഇതിന്റെ സത്യസ്ഥിതി എന്താണു അറിയും ?

[ആലോചിച്ചു]

കുറെ സമയം സംസാരിച്ചു ഏതിൽ പൂർണ്ണ വിവരം അറിവാൻ തരമാകും. ഇപ്പോൾ കൃത്യമായ ഒക്കെ നിർവ്വരണിച്ച സാധ്യമായിരിക്കുന്ന സമയവുമാണല്ലോ.

[അല്പം സമീപത്തിൽപെന്ന ഒരു നരതര അപലംബിച്ചു നില്ക്കുന്നു]

അജ്ഞാനം. ആത്മഗതം]

നവം ഏതൊ പരിയുവാൻ മറ്റേതെങ്കിലും ഉള്ളതായ നിവൃത്തിയായ്ചെയ്തോന്നുന്നു. ഏതെന്നാൽ,

സുന്ദരിനിന്നൊരുമിരിക്കിൽ
നിന്നുതന്നെനിന്നുതന്നെപ്പോലെയാണിരിക്കി
വന്നിഹസന്നതമുഖിയായ്
നിന്നിഹസന്നതമുഖിയായ്

(പ്ര)

[പ്രകാശം]

യതിയാമഹിനമോഹമേനമിൻ
മതിയാമഹിനമോഹമേനമിൻ
ഹിതമെന്തായിപ്പോൽകന്നിടിക്കാ
തിതുകാലംസുകാരംസുകാരം

(പ്ര)

കലാവതി. [പ്രവേശിച്ചു]

ഭാവം ! യതീശ്വര ! ഭവപ്രാപ്തമോ കഴെ വന്നല്ലാൻ ആത്മജായ ബലകേന്ദ്രമുണ്ടാകു വന്നസമയം കാത്തുനില്ക്കുന്നു.

അജ്ഞാനം.

[അല്പം വൈവരണ്യം]

മേന്മാടെ ആത്മഗതം]

ഹതവധി ! ഇതിന്നുകൂടി അനുഭവിക്കുന്നില്ലല്ലോ ! കഷ്ടം !

[പ്രകാശം]

വേഗം വരുവാൻ പരിയുക.

൫൨

സുഭദ്രാഞ്ജനം

കലാവതി.

അങ്ങിനെത്തന്നെ.

[പോയി]

സുഭദ്ര

[അല്പം പിൻമാറ്റത്തോടെ
മുൻ മാറി നില്ക്കുന്നു.]

ബലഭദ്രകുമാരൻ.

[പ്രവേശിച്ച അഞ്ജനനെ നമസ്കരിക്കുന്നു]

അഞ്ജനൻ.

നിങ്ങൾ വിജയികളായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ! ഇപ്പോൾ വരുവാൻ വിശേഷിച്ചു വല്ലഭ്യമുണ്ടോ?

ബലഭദ്രൻ.

ഞാൻ അനന്തരീപത്തിങ്കൽ ഉത്സവത്തിനായി പുറപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ രൂപാദികളും കണ്ടുവെച്ചു പോയാൽ കൊള്ളാമെന്നൊരു അല്പമു.

അഞ്ജനൻ.

സന്തോഷമായി നിങ്ങൾക്കു മേൽക്കുമേൽ ശ്രേയസ്സഭവിയ്ക്കും. സുഖമായി പോയി വരുവിൻ.

കൃഷ്ണൻ.

സുഭദ്ര ശിശുവാണു വേണ്ടതുപോലെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോളു ഭാരം അവിടത്തന്നെയൊക്കുന്നു.

അഞ്ജനൻ.

[ആത്മഗതം]

ഈ വാക്കു ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സംശയത്തിന്നിടയായിത്തീർന്നു.

[അല്പം മനോഹാസത്തോടെ പ്രകാശം]

അങ്ങിനെ തന്നെ.

ബലഭദ്രൻ.

[സുഭദ്രയെ നോക്കിട്ട്]

വശേ! നീ എല്ലാസമയവും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണം ഈ യോഗിശാപന ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടിനും ഇടവരുത്തരുത.

സുഭദ്ര.

മേയ്യേൻറ കല്പനപോലെ.

കുഞ്ഞൻ

[ആത്മഗതം]

മേയ്ക്കുന്റെ ശുദ്ധത നോക്കൂ.

[പ്രകാശം]

ഇവിടെ നോം പറയേണ്ടതൊന്നുമില്ല. വേണ്ടതുപോലെ അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം.

ബലഭദ്രൻ.

അങ്ങൾ പോകുന്നു. ഉത്സവം കഴിഞ്ഞ വേഗത്തിൽ വരുന്നോളാം.

[വിധായി]

അച്ഛനൻ.

ഉത്തമതന്ത്രനിന്നിപ്പോളുത്രവന്നിട്ടുസകാരം നിസ്സഹമാവോട്ടുതന്നിടത്തരംനീകഥിക്കട്ടെ. (ശബ്ദം)

സുഭദ്ര.

[ലളിതാക്ക് അയോമി വിധായി നില്ക്കുന്നു]

അച്ഛനൻ.

[സുഭദ്രയെനല്ലവണ്ണം നോക്കിട്ട്, ആത്മഗതം]

തനിമുപ്പുപ്പാസ്സനനംഗനെങ്കിലും
ജയിച്ചുപോകരുതെന്ന്സുഭദ്രയാൽ
ലഭിച്ചതില്ലിങ്ങിവിടത്തന്നെയെങ്കിലോ
ഭവിച്ചുതന്നെമനസ്സാലും. (ശബ്ദം)

[കണ്ണടച്ചു, കണ്ണുഹമായിരിക്കുന്ന മന്ദ
മന്ദപാശത്താലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു]

സുഭദ്ര.

[നോക്കിട്ട്]

ഇദ്ദേഹം സമാധിയിലിരുന്നുവെ. എന്നാൽ സോഭമല തന്മാൽ ശരീരമിങ്ങിനെ നനയുന്നതിന കാരണമെന്താകുന്നു.

അടുത്തതൊന്ന വിവരിപ്പിക്കട്ടെ
വിശദമായ വിവരണം

കല്പാണിചൊൽകനില്ല ഭൂമിചൊല്ലിടുന്നജ്ഞാതാക്കൾ
 എപ്പോഴൊന്നിയും വണ്ണം കിട്ടില്ലല്ലോ യാദവം (പ്ര)
 സൂദമു (പ്രകാശം)

ഭഗവൻ ! ഇവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ എത്ര കാര്യവും പറയുന്നതിന്നു ഇനിമെല്ലാമുൾക്കൊള്ളിച്ചു എങ്കിലും മഹദ്യുക്തിയും കമ്പുകാജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടോ എന്നറിയില്ല. ചമുട്ട എന്നു തടുക്കുന്നു.

അജ്ഞനൻ.

സമുദ്രമുദമെന്തെന്നയിസുന്ദരംഗി
 ധന്യേകമിച്ഛീടുകചിന്തിതനെ
 ഇന്നുതകളീടിച്ഛിപ്പൂരോഷം
 മെറുന്നാക്കുന്ദെന്തെന്നോത്തോതിയല്ലോ. (പര)
 സൂദമു.

സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെശ്രദ്ധശീലത്താൽസാഹസംചില തോളുവാൻ
 സാമോദമുദമുദംചിത്തംമാലട്ടുന്നിതേറ്റവും. (പര)
 തപസ്സുപാദപാംസുചൊഴിയുന്നതുളലമുദം
 ലിപ്പാമശേഷംകുറുപ്പാപരിശുദ്ധമെത്രേ
 തപസ്സുദസുപകരണംചിത്തയുക്തം
 ജ്ഞിപ്പൂർവ്വംകരുണയോടുചൊറ്റിത്തീടേണം. (പര)

അജ്ഞനൻ.

നമുതമഗതം.

ഇവിടെ പറയുമ്പോൾ ഭാവമുള്ളതല്ലാതെ പറയുന്നില്ലല്ലോ. കാര്യമെന്തെന്നറിയാതെയാൽ എന്റെ മനസ്സു വളരെ ചലിക്കുന്നു. [പ്രകാശം]

സൂദമി ഇതുശരിയല്ല ഇതും മറ്റൊരു തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരിയാണു വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഭവിക്കുന്നത. യഥാർത്ഥം പറയുക.

സൂദമു.

[മുദ്രാമുദഗതം]

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എന്തെങ്കിലും പറയാമെന്നുള്ള വിശ്വാസം എന്നിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലും ദിവ്യ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെകുറിച്ച് സമുദഹിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല. അതിനാൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ച് വല്ല പ്രശ്നം ചെയ്യുന്ന

ശേഷമായും. അതിന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചാൽ ഒരു സമയം ഒരു കാര്യവും അറിഞ്ഞു എന്നും വരും.

[പ്രകാശം]

മഹാത്മ്യം. ഇവിടുത്തെ പാശ്ചാത്യർക്കൊക്കെ കണ്ഡം തന്നെ ഒരു പൂജാധാരയായി ഭവിച്ചു എങ്കിലും എന്റെ ഭാവി യായിരിയ്ക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളെ ശ്രീകലങ്കനായ ഇവിടുന്ന അ തളിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്നും ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു

അയ്യോ [അല്പം ആലോചിച്ചിട്ട്]

നിനക്കിലയിശോഭനേ തവഗുണങ്ങളാൽ മേല്ക്കുമേൽ ഭവിയ്ക്കു മിഹമംഗളം വെറുതു മില്ലരിൽ സംശയം
ധരിയ്ക്കുക കന്യകാജനമതിൽ വട്ടേറ്ററവും
ലഭിയ്ക്കുമളിവേണിനീ [അല്പം മനസ്സിൽ തോടെ]

വിജയമാർഗ്ഗം കെട്ടു ഹലം. (പ്ര)

സുഭദ്ര [സന്തോഷത്തോടുകൂടെ,
ലജ്ജയാൽ അധോമുഖി
യായിട്ട്, ആത്മഗതം]

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അപസ്മര കാണുമ്പോൾ ഈ വിജയശ ബ്ധത്തിന്നു സാധാരണയായ അത്ഭുതമാണു കല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതി ഏ ന്ന തോന്നുന്നില്ല. ഈ മഹാകാവ്യം മറ്റൊരാൾക്കായിരുന്നെ ന്ന വചനങ്ങളാൽ എന്റെ സംശയത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു എ ന്നു മാത്രമല്ല അനന്യകരണത്തിൽ എന്റെ ചില വികാരങ്ങളെ അനിപ്പിച്ചുകയും ചെയ്യുന്നു

[പ്രകാശം]

എന്റെ ഗാർഭഭയംകൊണ്ടുതന്നെ പന
ത്തിന്റെ സാദരം പ്രാർത്ഥന
പ്ര. ൧൦ മേൽപാദത്തിൽ (മേൽപാദത്തിൽ)
കൊണ്ടു അറിഞ്ഞു സാധ്യമാകും
൧൦ കാര്യങ്ങൾ മേൽപാദത്തിൽ പ്രകാശമായി
എന്നു പറയുന്നതാകാം

പ്രമുഖസ്ഥാനം കൈവന്നതുകൊണ്ടു സാധുനാ

സമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്.

(൨൧)

അദ്വൈതം

[അദ്വൈതം സാധുനാ
കൈവന്നതുകൊണ്ടു

സമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

പ്രമുഖസ്ഥാനം കൈവന്നതുകൊണ്ടു

സമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

സമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

(൨൨)

അതിനാൽ ഇവിടെക്കുന്നിട്ടുള്ള അനന്തരഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്തതും സിദ്ധിച്ചതും, എന്നാൽ അതിനാൽ അനന്തരഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംശയത്തിലാകുന്ന പരിഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും.

[പ്രകാരം

എന്നാൽ

യഥാർത്ഥസമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

പ്രമുഖസ്ഥാനം കൈവന്നതുകൊണ്ടു

സമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

സമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

(൨൩)

സമുദായം

[അദ്വൈതം

ഇതിനാൽ അനന്തരഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്തതും സിദ്ധിച്ചതും, എന്നാൽ അതിനാൽ അനന്തരഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംശയത്തിലാകുന്ന പരിഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും. എന്നാൽ എന്തെന്നു ചർച്ച ചെയ്തതും സിദ്ധിച്ചതും, എന്നാൽ അതിനാൽ അനന്തരഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംശയത്തിലാകുന്ന പരിഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും.

[അദ്വൈതം

എന്നാൽ

യഥാർത്ഥസമുദായത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചത്

പ്രമുഖസ്ഥാനം കൈവന്നതുകൊണ്ടു

ചെറുപ്പക്കാളെ വെട്ടിക്കൊന്നു

ചെറുപ്പക്കാളെ വെട്ടിക്കൊന്നു

(൧൫)

അപ്പൻ

പ്രേമപരമാർത്ഥം

ഭാഗ്യം

അൻ നിമിത്തം ഇവർക്ക് മനസ്സ് വളരെ ആയാസപ്പെട്ടു
ന്നു. അതിനാൽ ഇനി സ്വസ്ഥമായി നോക്കുക തന്നെ

[പ്രേമപരം]

സരസ്വതിയെപ്പറ്റി !

സരസ്വതിയെപ്പറ്റി !

സരസ്വതിയെപ്പറ്റി !

സരസ്വതിയെപ്പറ്റി !

(൧൫)

സരസ്വതി

പ്രേമപരമാർത്ഥം

അപ്പൻ

സരസ്വതി

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

അപ്പൻ

(൧൫)

അപ്പൻ

അജ്ഞാനൻ

അമ്മി ! പ്രേയസി !

ഏതൊരു കൈയിലിട്ടോരുദിനമിതാ
 ഗുരുതിനാൽതന്നെകയ്യിൽ
 ചേരുംസദാസ്സപാർശ്വമിതമനുഭവി
 ക്കാതെയിന്നൊരുതന്നെ
 പാരിൽമുതലിട്ടിട്ടു നന്നുസുഖി യി
 തിന്നു ലഭിക്കുമെന്നമ്മം
 നേരമൊന്നോളമിട്ടിട്ടവനതികയ്ക
 തേരുമെന്നൊക്കെയും.

(൨൯)

സുഭദ്ര.

[അഭിമുഖം]

ഇനി പൂർണ്ണമായിപ്പോലെ ഇവീടത്തന്നെ നീക്കുന്നതായ്കമല്ല.

[പ്രകാശം]

ഇത ലെഖകിതന്ന കഥ വിശദീകരിച്ചു, അതിനാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പോകട്ടെ.

അജ്ഞാനൻ.

മനോഹരമുദാസ്തിതംമനോഹരമേവം
 മദ്രാസവിദ്യാലയംമഹിതമാനമുദാസ്തിതം
 തവാനന്ദസമീപംതന്നെലോകനേത്രോത്തമം
 ജനോപാധിമലകയൻകലാസൗകര്യമേവം ?

(൩൦)

സുഭദ്ര.

പരമിവിവചനമേതന്നെവിദൂരം
 തപ്രതികരണമിവിവചനമേവം
 പ്രാജ്ഞാമവനിതാസംവിദൂരം
 വ്യഭിചാരമിവിവചനമേവം

(൩൧)

അന്നിയറയിൽ.

സന്ധ്യാകാലം സഭിചിട്ട.

കോകംവരവ ദയയിൽ
 ദാസ്യംവിവചനമേവം

സാക്ഷി വസന്തീയോ

പോകവതിന്നു ക്ഷണാശ്രയിനിവുന്നു.

(൩൧)

അതിനാൽ ഈ പൂജാദൃഢത്വം കൊണ്ടുവന്ന മേഘത്തിൽ മേഘഗീശവന്നു കൊടുക്കണം.

സുഭാ.

[പരിശ്രമത്തോടെ പോകുമ്പോൾ ഭാവിയുന്നു]

അജ്ഞാനൻ.

കാലാവസ്ഥയ്ക്കനുസരണം

അതി : പ്രണയിനി : നീ എന്റെ ഈ സ്ഥിതിയിലാക്കിപ്പോകരുതേ. എന്നാൽ നിത്യമായ ദമനൻ എന്റെ പ്രാണങ്ങളെ അപഹരിയ്ക്കും.

സുഭാ.

[ദുഃഖാലസത്തോടെ കൗതുകം]

ഞാൻ ഏതാവും അസ്വസ്ഥനായ കന്യകയാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥയൊരു പ്രകാശമായിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഏതൊരു ചെട്ടിയുണ്ടു.

[കുറുപ്പു മറ്റൊരു ചിട്ട, പ്രകാശം]

ഹാനാമഹാപ്രിയസഹോദരീനബന്ധോ !

ഞാനാധിപ്യം വലയുന്നിതു ചാലമേഴ

തന്നം കലാഗാനമഹിപ്പൊരുത്തമോ

പ്രാണങ്ങളോ സപദം യാതൊന്നു കളിപ്പോൾ (൩൩)

[പ്രേമപ്രഭവത്തോടെ

അജ്ഞാനൻ വീക്ഷി

ച്ചുകൊണ്ടു പോയി]

അജ്ഞാനൻ.

അപോഹോഗതനാടെ കാണെ മറ്റേഴെ

ബാണം സംഘം നീക്കുകേവന : ഉപേക്ഷ

അന്യമോദം

പ്രാണാപായമോഴിച്ചുകൊണ്ടുളവൻ

നഷ്ടിപ്പോയിക്കൊണ്ടു

പ്രണവമർദ്ദിതനിധിയാശ്ചര്യം

നിത്യപ്രിയംവാത്സല്യം

സാന്നിധ്യംകൃത്യംനാമിഹവരം

പ്രകാശമിതി

(൧൦)

[നാമധേയം നോക്കൂ]

൧ സന്ധ്യകാലംനിത്യമിതി

കാലംനിത്യം

പ്രകാശമിതി

നന്നല്ലിപ്പോളനലംപിതകളുമവരം

കാലമിതി

കാലമിതി

സന്ധ്യകാലം

കാലമിതി

പ്രകാശമിതി

(൧൧)

അതിനാൽ വേഗത്തിൽ സന്ധ്യയെ കാണിപ്പാൻ പോകുക
തന്നെ.

[പോയി]

നാമധേയം കഴിഞ്ഞു.

സുഭദ്രാജ്ജനം.

ഭാഷാസാഹിത്യം

+

അദ്ധ്യായം ൧൦൦.

൦

പൂർവ്വം.

അനന്തരം വേദവതി പ്രവേശിക്കുന്നു.

വേദവതി

[നാലുപുറവും

നോക്കിട്ടു]

൦ 1 പ്രഭാതസമയമായി എന്നു തോന്നുന്നു. എന്തെന്നാൽ,

പുഷ്പാലയനം സമരത്തിനുമായിരിക്ക

ലഭ്യതരംകളുകൾക്കുമുള്ളതല്ല.

കെൽപ്പുള്ളതൊക്കെയും കലരുന്നവെടിഞ്ഞിടാനിം

സപ്രഭാതം പ്രഭാതംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

(൧)

എന്നുമാത്രമല്ല.

വികസിതമായ സമരങ്ങളിൽ

നരസിത്തന്മയവിൽകളിച്ചെന്നായ്

സമരം സുഖമോടുകൂടുന്നതാ

നിഹസാനമാണെന്നുണ്ടാകും.

(൨)

[ചുറ്റിനടന്നു മുമ്പേ

ഭാഗത്തിനോക്കിട്ടു]

ശ്രദ്ധാർഹമായവനോടൊന്നിടത്തു

[അനന്തരം ശരണമെടുക്കി മരു

ഭടൻ പ്രവേശിക്കുന്നു]

വേദവതി.

ഭടൻ : രണ്ടാമൻ വിക്രമനോ ? സഖെ ഭടൻ എന്നാ
ണിത്ര ബലമെടുത്തുവെന്നു ? ഭാരകയിൽ വല്ല വിശേഷവും

പറഞ്ഞു ?

വിക്രമൻ,

ഇതിലും വിശേഷം മറ്റൊന്നും വരുവാനില്ല. ബലഭദ്ര
സ്വാമി എവിടെ? കണ്ടുണർത്തിപ്പാൻ വൈകി

വേഗവതി

എന്തിലും? പറയൂ എന്ന് കൂടി പോകാം.

വിക്രമൻ.

താമസിപ്പിച്ചു വാൻ തരമില്ലല്ലോ.

വേഗവതി

എന്തുകൊണ്ട്? ശത്രുക്കളിൽ ആരെങ്കിലും മുഴുവനായിത്തീർന്ന
വന്നു വളഞ്ഞുവെച്ചു?

വിക്രമൻ

എന്നാൽ വിശേഷമായിത്തീർന്നില്ല. ബന്ധുക്കൾ മുഴുവൻ
പെയ്തു

വേഗവതി.

എന്താണു ഭവൻ അസംബന്ധം പറയുന്നത് മറ്റൊരു
തതിലേക്കും കാര്യം പറയൂ

വിക്രമൻ.

പറയാം. കേൾക്കൂ.

ചൊല്ലാൻ തീർന്നുവെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമാണ്

ധർമ്മം പാലാതിപ്പോ

തീർത്തുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നു കേൾക്കൂ

വേഗവതിക്കേൾക്കൂ

കൈകൾ തീർത്തുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നു കേൾക്കൂ

വേഗവതിക്കേൾക്കൂ

കൈകൾ തീർത്തുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നു കേൾക്കൂ

വേഗവതിക്കേൾക്കൂ

വേഗവതി

എന്നാൽ പെട്ടെന്നു വന്നുവെന്ന്

വിക്രമൻ

വേദവതി.

അഞ്ജനനാണു കൊണ്ടുപോയാതെങ്കിൽ അതിന്നു ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ അറിവുണ്ടാവാംല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്തം അറിയാതെ അഞ്ജനം ഒരിയ്ക്കലും ഇതു ചിലം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുകയില്ല വിക്രമൻ.

ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി ഇവിടെ ആയിരുന്നില്ലേ; അപ്പോൾ അവിടെ നടന്ന കഥ എങ്ങിനെ അറിയും?

വേദവതി.

ഇന്നലെ രാത്രി ഇവിടെ നിന്ന എവിടേയ്ക്കോ എഴുന്നള്ളുന്നതു കണ്ടു. ചോരകണ്ണു കണന്നതായിരിയ്ക്കുമെന്നാണു ഇപ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നുന്നത.

വിക്രമൻ.

അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഇല്ലേ?

വേദവതി.

ഇപ്പോഴുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്നു അസാധ്യമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലുണ്ടോ?

വിക്രമൻ.

ഇരിയ്ക്കട്ടെ. ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ കൂടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ?

വേദവതി.

അതിനിന്നു സിന്ധുചാലിപ്പു. അവരുടെ പോക്കം എന്റെ നിദ്രയുടെ വരവും ഒരു സമയത്തായിരുന്നതിനാൽ അർദ്ധരാത്രി എനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. കൂടാതെ ഭവൻ ശേഷവും പരയു.

വിക്രമൻ.

ഏതാണു പറയുമ്പറയ്ക്കേണ്ട? അപ്പോൾ അങ്ങൾ ചെന്നു കണ്ടത്

വേദവതി.

പോകുന്നത ന്നങ്ങൾ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു.

വിക്രമൻ.

അതെ പരമേശ്വരൻ സാക്ഷാത്താൽ.

വേദവ്രതം.

പിന്നെ. പിന്നെ.

വിക്രമൻ.

പിന്നെ അതി ഭയങ്കരമായ യുദ്ധം ചെയ്തു ഞങ്ങളെ ജയിച്ചു സുലഭമായ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു.

വേദവ്രതം.

അപ്പോൾ സഹായമായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നോ ?

വിക്രമൻ.

അദ്ദേഹത്തിന്നു വേറെ സംഭാവം അവശ്യമില്ല. ഇങ്ങിനെ പരാക്രമശാലിയായിട്ടു പ്രേലോകത്തിൽ കരുതം തന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാം.

വേദവ്രതം.

നേർ തെളിപ്പാണെങ്കിലും ഹനുസഹായം കൂടാതെ കഴിച്ചുമാ ?

വിക്രമൻ.

ചിത്രേന്ദ്രനെത്തന്നെ കൃത്യം വിജയനശ്ശരം

ഭദ്രനാഥനെത്തന്നെ

കുര്യന്ദ്രനെത്തന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തും

നിയം വന്നുവെന്നു പറയുകയും

പാർത്ഥനേതന്റെ കൂടെ വന്നുവെന്നു കഴിവി

ജ്ഞാതായാൽ ഞങ്ങളെല്ലാം

മാർഗ്ഗശാലാലുണിപ്പെട്ടു. അവിടെവിടം

വിട്ടുവേഗം തിരിച്ചു

(1)

വേദവ്രതം

നിങ്ങളും പലർക്കും ദൈവനാശം ചെയ്ത വിപ്ലവത്തിനോടും എതിർത്തു തുടരും തോന്നുന്നു.

വിക്രമൻ

അപ്പോൾ ഭവതി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ,

ധർമ്മം വിജയനശ്ശരമെന്നു പറയുന്നതെ

ട്ടുമാർഗ്ഗമായി

ഇവിടേയുടെചൊല്ലൊന്നുവെച്ചിട്ടുൾക്കൊള്ള

വിട്ടുവെച്ചൊന്നും

വിട്ടുപംഴ് വന്നുവെച്ചിട്ടുൾക്കൊള്ള

യതികൾക്കൊള്ള

വെട്ടിപ്പോലെക്കൊള്ളയുംപോയിട്ടുള്ളതോ

അതെല്ലാം

(1)

മുതലിട്ടൊപ്പംവെച്ചൊന്നും പട്ടണത്തിൽനിന്നും

കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതോ കണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതോ

തന്നെയുംവിട്ടുപോയിട്ടുള്ളതോ കണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതോ

മുതലിട്ടൊപ്പംവെച്ചൊന്നും പട്ടണത്തിൽനിന്നും

(2)

വെട്ടിപ്പോലെ

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുനിന്നും നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ഗമിച്ചു? സുഭദ്രയുടെസ്വന്തമായിത്തന്നെ അങ്ങനെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇത്രയും മറ്റൊരു മനസ്സിലും ഗമിച്ചെന്ന അവാളിപ്പെട്ട പേരുമായിരിക്കാം.

വിട്ടുപോയി.

അങ്ങനെയും പറഞ്ഞുപോയി കണ്ടുവെച്ചതോ അങ്ങനെയെന്നു ശങ്കിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ അദ്ദേഹം അയച്ച അടയ്ക്കൽ വീണ്ടുകിട്ടുന്നതിൽ അടുത്തുനിന്നും വെട്ടിപ്പോയി എഴുതിയിരിക്കുന്നത കണ്ടതിന്നു ശേഷമാണു സന്ദേഹം തീന്നത്.

വെട്ടിപ്പോലെ.

ആ അടയ്ക്കലിൽനിന്നും മറ്റൊന്നും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതോ?

വിട്ടുപോയി.

അതേ. വെട്ടിപ്പോലെ കാണിച്ചു വാൻ കൊടുത്തതാണു. അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിൽനിന്നും വെട്ടിപ്പോയിട്ടുള്ളതോ?

വെട്ടിപ്പോലെ.

മറ്റൊന്നും എന്നു നോക്കും. വാ.

[അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു]

പട്ടണത്തിൽനിന്നും.

അനന്തരം, സുപ്രീം കോർട്ടിൽ നൽകിയിട്ടു

எவ்வாறு (புரேவங்கியா) என்

ബഹുമാന

தமிழகத்தின் வளம் காக்கும் பொருட்டு

നാദിശ്വര കേൾക്കുന്നതിനുള്ള

ഇക്കാര്യംകുറുകാണാതീടിയെന്നിനംകുറുകാ

കേരളപ്രസിഡൻസി

വർദ്ധനവയായിരുന്നു കോട്ടിട്ടമ്പലത്തുനിന്നും

എക്കോനാമിക്സ് വെബ്

നാടകരംഗത്തുനിന്നും പലപ്പോഴും

എന്നതുകൊണ്ടാണ് ?

91

புத்தேவாதித்யன்

മാലകയിൽ നിന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല രാജാവിന്റെ അഭിപ്രായമാണ്.

പ്രചാരത്തിനായി

കൊല്ലാടൈൻപുരീശ്വരനിൽനിന്നുധികാരം

ദേശീയരംഗക്ഷേപം?

കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ

കുലകൃഷ്ണപ്രഭാചാര്യർ

ജെ.പി.എം. വന്നു ചേർന്നു. തിരു.യേശുവർത്തൻ

താമരപ്പാട്ട് കൂടിയപ്പോൾ

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം:

പ്രോഫ. ജി. ജോർജ്ജ്

{

எதுமாயும் கிரேக்கோ-சீமவரவாசை வந்துகொள்ள, அவரோடே
54 சி குடியேறி, வேளா வியல் கீழ்ந்துகொள், அதோளவின்

വേദാന്തചങ്ങി.

പ്രവേശിച്ചു

അഭിമാനം.

ബലിദ്ദുര

കൃഷ്ണാചാര്യന്റെ പേരിൽ ഇവിടുത്തെ വന്ദനം.

വേദവേദി

ഒന്നൊന്നായിപ്പോകുന്നു.

ബലഭദ്രൻ.

കേൾക്കട്ടെ

വേദവേദി.

മാതൃകാപുരത്തിൽ നിന്ന വിക്രമൻ വന്ന സായം കാണുന്നില്ലെന്നുണ്ട്.

ബലഭദ്രൻ.

[ആത്മശ്ലോകം]

നന്നായി. വേദവേദിയിൽ സൂക്ഷ്മം അറിയാനായല്ലോ.

[പ്രകാശം]

മാതൃകൻ പറയൂ.

വേദവേദി.

കല്പനപോലെ.

[പോയി]

[അനന്തരം വിക്രമൻ പ്രവേശിച്ചു]

ബലഭദ്രൻ നാസ്തികനാണെന്ന്]

ബലഭദ്രൻ

നീയിപ്പോളെത്തിയതാണെന്ന് വന്നത്? മാതൃകയിൽ വല്ല വിശേഷവുമുണ്ടോ!

വിക്രമൻ.

ഉണ്ട്.

ബലഭദ്രൻ.

എന്നാൽ പറയൂ.

വിക്രമൻ.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കപടസമ്പ്രദായ കന്യകയെ കളവു ചെയ്തു കൊണ്ടു പോയി.

ബലഭദ്രൻ.

[പ്രകാശത്തോടെ]

എന്താ? ഒന്നുകൂടി പറയൂ.

വിക്രമൻ.

കന്യകയെ ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ അന്നെ ഒരു മിഷൻ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി.

ബലഭദ്രൻ.

[ആത്മഗതം]

കയ്യോ ! കയ്യോ ! അന്നു കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞതിനെ ധിക്കരിച്ചു
യാൽ വന്ന ആപത്താണിത്.

[പ്രകാശം]

അവനാണോ ? ശേഷവും പറയൂ.

വിക്രമൻ.

യതിയാത്മസുവതനയൻ
മതിമുഖിയെകട്ടുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ
പതിവുധരിച്ചുതന്നതാ
രതിപരയ്ക്കത്തൊഴുതാശ്ചര്യംവെച്ചും.

(ന)

ബലഭദ്രൻ.

ആൾ ! അഴ്ചനന്നെ !

വിക്രമൻ

ഈ ശരം നോക്കിയാൽ സംശയം രീതി

[ശരം കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു]

[അപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ സാക്ഷാത്കാർത്ഥം പ്രവേശിച്ചു]

യഥാമോഹം ബലഭദ്രൻ മഹാപരം

ചെയ്തു ജ്വരിച്ചു.

ബലഭദ്രൻ. [ശരം വാങ്ങി നോക്കി ഉദ്വിഗ്നം
ധരിച്ചുകൊണ്ട്, കൃഷ്ണനോടു]

കേളീദേവനും വിശേഷം യതിയുടെ പേര് വായ്

കേളീനാഥൻ ഇന്നുതന്നെ

കയ്യോനമ്മെ ചൂരിച്ചെന്ന് ഭഗിനിയെ ഭസ്മം വെച്ചു

ജ്വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയാൻ

ഒട്ടുമൂന്നുതന്നെ നമുക്കിന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടു

ലിപ്പിച്ചു എന്നുള്ള ഭാവം

പെട്ടെന്നിപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു

പോക്കുണം ശങ്കരനെന്നും.

(ശ)

കൃഷ്ണൻ.

[ആത്മഗതം]

അഴ്ചനൻ സുഭദ്രയെ വെട്ടിയൊടുക്കി കൊണ്ടുപോയാൻ.

പോയപ്പോൾ തന്നെയാണു.

[അല്പം അനൗപമത്തിൽ
അഭിനയിച്ചിട്ട്, പ്രകാശം]

കഷ്ടം ! കഷ്ടം ശിഷ്ടനേന്നുതന്നാണി
കുട്ടൻതന്നിന്ദ്രകുലിയാർചെയ്യതല്ലോ
കേട്ടിട്ടുവേണ്ട ശിഷ്ടനാലോകമല്ലോ
കുട്ടനേക്കാൾക്കൂടെ ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. (പ്രഭു)

മുഖവർ. [ആത്മഗതം]

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ് കൂടാതെ അജ്ഞനൻ ഇങ്ങനെ
ചെയ്യുമോ ! ഇതെ എന്തിനും അത്ര മോശമായിരുന്നില്ല.

[പ്രകാശം]

കന്യകയെ കൊണ്ടുപോയതെ അജ്ഞനനാണെങ്കിൽ കുറെ
അപമാനമുണ്ടാകും.

കൃഷ്ണൻ. [ആത്മഗതം]

മുഖവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതെ എന്താണു ! ഒരു സ്വയം
വല്ലഭം ശക്തിയില്ലാമോ ! ഇതിന്നു ഒരു സംഗതിയുണ്ടല്ലോ.

വെലമുതല.

അപമാനമില്ലാത്തതല്ലേ ; അജ്ഞനനായാൽ വല്ല വിശേഷ
കാര്യമുണ്ടോ !

പൃഥ്വിനാഥൻ വിജയനഗരംപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എന്തിനെന്നല്ലാതെ

തൃപ്തി നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവന്റെയൊക്കെയെ

പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

അന്ധപ്രിയനായെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നവന്റെ

പുറമെക്കൂടെ

ബന്ധുവായെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നവന്റെയൊക്കെയെ

യില്ലാത്തതല്ലല്ലോ. (പ്രഭു)

കൃഷ്ണൻ. [മുഖവരെ അഭിപ്രായത്തോ

ടു കൂടെനോക്കിട്ട്, ആത്മഗതം]

പണ്ടു വിവാഹാലോചനയിൽ ഞാൻ അജ്ഞനനെ സം
ബന്ധിച്ചിരുന്നതല്ലേ ! ഇതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു ദാഹമുണ്ടാകും.

ഉദ്ധവൻ.

[അത്ഭുതം]

ശ്ലേഷന്റെ വാക്കിലുള്ള സാരം അന്വേർണ്ണനല്ലെന്നും ധർമ്മം എന്ന അദ്വൈതത്തിന്റെ വീക്ഷണം പറയുന്നതല്ല.

ബലഭദ്രൻ.

പുണ്യമെന്നൊരു പാർവ്വതീപദപരം

ദിവ്യവാനിതേന

പ്രേമതീട്ടന്നകനോരമാനുസലംപോരുന്ന

താമരകിളം

കാൽതീട്ടന്നുവന്നുകൊള്ളുന്നെന്മേൽ

ലക്ഷ്മിതേ

കന്യകാദേവതാപദപരം

തേജസ്വിയേ

കുന്ദം

(ശബ്ദം)

ഈ സമ്പന്നിയെ കന്യകാദേവതാപദപരം തേജസ്വിയേ എന്ന ഞാൻ ഈ ബലഭദ്രൻ അറിവിട്ടില്ല!

ബലഭദ്രൻ.

പുറമെ കാണുന്ന അവസ്ഥകളെക്കൊണ്ടു യോഗ്യതായോഗ്യതകളെ നിർവ്വചിക്കുന്നതല്ല അത്ഭുതം എന്തും അറിവാൻ ആർക്കു കഴിയും?

ഉദ്ധവൻ.

അതു ശരിതന്നെ എങ്കിലും പുഷ്പമണ്ഡലം ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ അർച്ചനം കേൾക്കുന്നവരിൽനിന്നു അത്ഭുതം ഉണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതെങ്കിലും സാധനമായി

ബലഭദ്രൻ

[അത്ഭുതം]

എന്തെന്നുവെക്കുന്നതാണിത്

എന്തെന്നു

തേജസ്വിയേ

കുന്ദം

ഇതിനാൽ

പദപരം

കെട്ടത്തു വണെരിങ്ങതിടുംകുറിനായ

കോപാഗ്നിയെ.

(൧൪)

ഉദാഹര.

[ബലഭൂതനെ നോക്കിട്ട, ആത്മഹതം]

ഒ ഇദ്രേഹം വളരെ കോപിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു ഇപ്പോഴൊരു വീടും സമാധാനപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത അജ്ഞാനനെ സംഹരിയ്ക്കും, നിശ്ചയം. അദ്രേഹം സ്വഭാവത്താൽ വളരെ യോഗ്യനായ ഒരു മഹാപുരുഷനാണെന്നാൽ അസംഗ്രഹമായിരിക്കുന്ന മദനതാപത്താൽ നിവൃത്തിയില്ലായ്മകൊണ്ടു ഏത ആദാസക്രിയം ചെയ്യാതായിരിക്കുന്നു. ആകട്ടെ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വമിയുടെ പ്രകൃതംകൂടി കാണട്ടെ

കൃപാൻ.

[അഹംകാരമെന്നു നടിചിട്ട]

ഇക്കാലം അതിരിയ്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടിടയ്ക്ക

കൊല്ലു വാൻമേയ്ക്കുന്നതി

ന്നും ഞാമ്പിൻചിന്തചെയ്യുന്നതുതവസഹ

ജനപോരുമിപ്പോരാതിപ്പോൾ

ശീശ്രോചത്രയുചത്താലരിയ്ക്കുകലവും

കൂടിനീറക്കുറിയായ്ക്ക

ന്നും കോപംരീതിയ്ക്കൊണ്ടു വനമനിമിഷം

കൊണ്ടുവേണ്ടുവിഷാദം.

(൧൫)

ഇന്ദ്രദേവതാസംസാരപരിതം

തന്നിയശേഷിക്കുറിപ്പുസന്ദേഹം

നിനവുവെടിഞ്ഞുനടക്കും

ജനമിതുകണ്ടുണ്ടേണും.

(൧൬)

ഉദാഹര.

[ആത്മഹതം]

ഇപ്പോൾ രണ്ടു വേദം ഒരുപോലെ ആയി. ഇനി മെഴനം പറയുകയില്ല.

[പ്രകാശം]

ഈ പന്തളനകോപരതാ

പോലും പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്നു

കരുതുകിലേറെവെഴുത്തു ഭം

വരുമെല്ലാംകുറുകെത്തോക്കേണം.

(൧൭)

ബലഭദ്രൻ.

[അന്തരയോട്ടുകൂടെ]

ശരിതന്നെ. ആ കാഴ്ചം ഞാനാലോചിച്ചിട്ടു. കഷ്ടം! കഷ്ടം! സൂര്യൻ ബാല്യവൈധവ്യഭൂമിത്താൽ തപിപ്പിക്കുന്നതിനോ ഏങ്ങിനെ കണ്ടു സാധിക്കും?

കൃഷ്ണൻ.

ആ താലം കാണാതെ കഴിഞ്ഞു.

പാർത്ഥാൽ നിമിത്തമായതാവകലത്തുതൽകളിൽത്തന്നെ
ചേർത്താലവിനാശിയെങ്കിലുമുടൻകൊല്ലാതെത്താൽപ്പോലും
പാർത്ഥൻതന്നെക്കണ്ണവുംപുറത്തുടൻചേർവിട്ടുയുദ്ധസ്ഥലം
ചേർത്തീടാമിഹകാഴ്ചയായ് ദശിനിതാൽപിന്നെതപിച്ചിട്ടുമാ? ( )

അതിനാൽ ഞാനിപ്പോൾ തന്നെ പോകുന്നു. ആരാണവിടെ? ദാമകനോട് വേഗത്തിൽ രഥംകൊണ്ടു മരുവൻ പറയുക.

മരുവൻ.

[ആത്മഹത്യാ]

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനോടും ഇദ്ദേഹത്തിനും ആലോചിപ്പുന്നവരും ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതിന്നൊരു കാരണവും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇതിൽ ഏന്തൊ കളവുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതിപ്പോൾ വഴിയെ അറിയാം.

ബലഭദ്രൻ.

[കണ്ണനോടുകൂടെ]

ഒരു കൂട്ടത്തോടെ]

മുന്നംനിഷ്ഠനായകംസനമയംചെയ്യാതുകൂടുതലിന്നാൽ
തന്നെസനമയംചെയ്യാതുകൂടുതലിന്നാൽകേണിങ്ങുവെഴുതിവെഴു
തുന്നൊന്നപ്രിയപുരുഷനായിട്ടുവാനിപ്പോൾസംഭവത്തിലോ
വന്നിടുംപരിപാടിയെപ്പറയാംമുതലിന്നുംതന്നും. (൧൮)

മരുവൻ

പ്രായേണ ജനങ്ങൾക്കു സംഭവിപ്പുന്ന ഭൂമിത്താൽക്കൊക്കെ
ഒരു ദാമോദര കാരണവശാൽ ഒരു വിധം സമാധാനമുണ്ടു. എ
ന്നാലീദൃശ്യത്തിങ്കൽ അതിന്നു വഴിയുണ്ടു.

ബലഭദ്രൻ.

നിനക്കിപ്പോഴിപ്പോഴായിലേററപ്പം ക്രിയം
 ഭവിച്ചു നന്മമെല്ലാത്തൊഴിച്ചിപ്പതും
 വെട്ടിപ്പോയവർക്കെന്നയ മരണം
 മരിച്ചു മരണാപമാടമു മൂവരും.

(൨൦)

എന്നൊന്നു മല്ല, ഭയമുണ്ടാകത്താലും ശത്രു പീഡിക്കാണ്ടും പ
 രിതപിച്ഛുന്ന ഭയമുണ്ടായ കന്തിദേവിപ്പി ഇനി പുത്രശോകം കൂടി
 ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക.

ഉദാഹര

[ബഹുമാനത്തോടു
 കൂടെ ആത്മഗതം]

ഇദ്ദേഹത്തിന്നു വൈരികളിൽ കൂടി ഇപ്രകാരം കാര്യം ഭ
 വിച്ചു വന്നുവല്ലോ, ഇത്ര നിർദ്ധാര്യ മനസ്സു മറന്നിട്ടില്ലെന്നു ത
 നെ പറയും.

കൃഷ്ണൻ.

[ആത്മഗതം]

കന്തിയും ഭയം വിയം ഞാനുദ്ദേശിച്ച ദിക്കിലായി ഇനി ശക്തി
 ഇല്ലാതായല്ലോ.

[ശാന്തതയോടെ, പ്രകാരം]

എന്നാൽ മേലുപേർക്കു ഹിതംപോലെ ചെയ്തും ഇനി ശേ
 ണ്ഡപോലെ അതില്ലാത്തതുക.

ബലഭദ്രൻ

ഇപ്പോൾ പാണ്ഡവന്മാരും സുഭദ്രയും ഇരിക്കാണ്ടു വളരെ
 ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാകുമല്ലോ. നോക്കുന്ന അവരെ സമാധാന
 പ്രദരണം

[ഉദാഹരണം]

അങ്ങനെയല്ല.

ഉദാഹര.

അതിനുള്ള സംശയം.

കൃഷ്ണൻ.

എന്നാൽ പുറപ്പെടുക.

ബലഭദ്രൻ

ഉദാഹര ദാരുണമായിത്തന്നെ ബന്ധുക്കളോടുകൂടിയും അങ്ങ
 പുത്രശോകം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വേഗത്തിൽ വന്നു തെങ്ങും കൂടി
 വെട്ടിക്കൊന്നു പോകട്ടെ

ഉപവര,

അങ്ങിനെതന്നെ.

[പോയി]

[അനന്തരം ദാരുകൻ പ്രവേശിക്കുന്നു]

ദാരുകൻ.

മഹാഭാരതാഭിമാനം ഇതില്ല. നമം സമുദാകീട്ടുണ്ട്. അതിൽ കൃഷ്ണാഭിമാനം ചെറുതും.

ബലഭദ്രകൃഷ്ണന്മാര.

[അമ്മുറടി നടന്നു, നഗ്നരോ

ഹണത്തെ അഭിനയിക്കുന്നു]

ബലഭദ്രൻ

[മാതൃകനോട്]

ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ കേൾക്കൂ. വേഗത്തിൽ നഗ്നരോ നടത്തുക.

ദാരുകൻ.

കല്പനപോലി!

[ന മറേഗത്തെ നടിച്ച്]

മഹാഭാരതാഭിമാനം ഇങ്ങിനെയാക.

ഏകദേശം ചരിത്രം പഠനത്തോ

പോലെയാണെന്നുപോലി

നന്നം. നേതാക്കൾക്കിടയിൽ നന്നായ മമതിക്കുനി

ന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാൽ

ചുരുക്കത്തിൽ ഏകദേശം തിരിച്ചറിയട്ടെ

അങ്ങിനെയാണിങ്ങിനെയും

മറ്റും വേഗാലുള്ളതെ ഉപരിയായി

അങ്ങിനെയാണിങ്ങിനെയും.

(൨൧)

ബലഭദ്രൻ.

[നോക്കിട്ടു, സ

നോക്കത്തോടെ]

ശരിതന്നെ. നോക്കിപ്പോൾ മാത്രമേ അതിൽ ഏതെങ്കിലും

കൃഷ്ണൻ

[നോക്കിട്ടു]

അതും ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിന്റെ സമീപത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ

പട്ടണം കാണുന്നു

ഏറെവാചുതുളലിന്നുഗഗനേതുന്നശൃംഗങ്ങളിൽ
 പഠിപ്പുന്നവനങ്ങൊരുമുഖികംസാനപ്രദേശേതും
 മറന്നുതമാലവൃക്ഷപാലന്മാരും വിളങ്ങിപ്പി
 കൂറൻപട്ടണമോറവുംപുകവെട്ടുന്നെന്നുതോന്നുന്നുമേ, (

ബലഭദ്രൻ.

ഞാൻ ആ ശൈലം നല്ലവണ്ണം കാണുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ രഥം ആ പ്രദേശം വിട്ടുപോന്നു. ഇരിയ്ക്കട്ടെ ഈ കാണുന്ന മറ്റൊരാളോ ?

ദാരുകൻ.

ഇതു പരസാധവന്മാരുടെ പുരോദ്യോഗമാകുന്നു.

ബലഭദ്രൻ.

[അകത്തുതോടെ]

ഇത്ര ദേഹം ഇവിടെ എത്തിയോ ?

[ഉത്തരേട്ട]

ഇനി രഥത്തിലിരുന്നു സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നതിന്നു അത്ര ദൂരം വെട്ടിത്തന്നതിനാൽ ഇവിടെ ഇറങ്ങി ഈ മറ്റൊരാളിൽക്കൂടി പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുകയല്ലേ നല്ലതു ?

ഉത്തൻ,

അങ്ങിനെതന്നെ.

ബലഭദ്രൻ.

ദാരുക ! രഥത്തെ നിർത്തുക.

ദാരുകൻ.

കല്പനപോലെ,

[അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു]

ബലഭദ്രഉത്തനാർ.

[രഥത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്നതായി നടിച്ചിട്ട, ദാരുകനോട്]

രഥം അവിടെ നില്ക്കട്ടെ. ദാരുകനും വത്ര.

ദാരുകൻ.

കല്പനപോലെ,

[എല്ലാവരും കൂടി നടക്കുന്നു]

ബലഭദ്രൻ.

ഈ മറ്റൊരും ഏറെയും രണ്ടിയും തന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,

അത്യാനന്ദോദാവിൻപുതിയകിസലയം

തിന്നാൻ കൊടുക്കുകയും

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

പഞ്ചമം പാടിടുന്നു

നാമം പൊയ്ക്കുന്നവർക്കും കരുതുകോട്ടെയ്യ

നാമം പൊയ്ക്കുന്നവർക്കും

പുത്തൻതേനാഴ്ചമേൽ കൂർന്നിറങ്ങി

മേലായിട്ടുളളിടുന്നു.

(൨൩)

കുറുപ്പൻ.

ശരിയെന്നു. ഈ മിഥുനാഭം ഇവിടെ സഞ്ചരിച്ചു നാമം
കൂർന്നിറങ്ങി കൂർന്നിറങ്ങി മിഥുനാഭം.

[ദാരുണനോട് സഹായം വായിട്ടു]

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

പുത്തൻതേനാഴ്ചമേൽ

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

നാമം പൊയ്ക്കുന്നവർക്കും

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

നാമം പൊയ്ക്കുന്നവർക്കും

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

നാമം പൊയ്ക്കുന്നവർക്കും

(൨൪)

ദാരുണൻ.

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം
ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

ഇവിടെ മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം
ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

[കുറുപ്പനോട് പ്രകാശം]

മിഥുനാഭം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം
ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

ചാമുണ്ഡം

ഇവിടെ സമീപം ഒരു സമുദ്രം ഉണ്ടെന്നു.

കുറുപ്പൻതേനാഴ്ചമേൽ

ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം ചാമുണ്ഡം

കൃഷ്ണൻ.

എന്നുമാത്രമല്ല,

അളികലകളുതമകാരം

വളരെക്കുറെതു ഹലത്തെനടകുന്നു.

(൨൫)

ദാരുകൻ.

ഇതാ അടുത്തി ഒരു സരസ്വ കാണുന്നു.

കൃഷ്ണൻ.

കിഷ്കിന്ധീസ്സരസി കളിച്ചുദാദോദം

മധുഷീജനമധനാഗമിച്ചനനം

സോല്ലാസംഭടിയിലണിഞ്ഞുകാന്തിമണ്ഡം

മല്ലച്ചു നിര ചിതറിതിട്ടല്ലിതേങ്ങും.

(൨൬)

ബലദ്രുര.

ഈ സരസ്വ മുറും പുഷ്പിച്ചു നില്ക്കുന്ന ലതകളാലുംവിക
സിപ്പിരിക്കുന്ന താമരയുടെയും കരംകൂവളത്തിന്റെയും പൂക്കളാ
ലും ശോഭിയ്ക്കുന്നു.

ദാരുകൻ.

ഇവിടെ മധുപനത്തിന്ന വന്നു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വണ്ടക
ളാൽ ഈ സരസ്വ നീലവണ്ണമായിട്ട കാണപ്പെടുന്നു.

കൃഷ്ണൻ. [സരസ്വതേ ഉദ്ദേശിച്ചു]

നളിനീളവതിയിങ്കൽസദ്യുഹംരാജഹംസം

തെളിവെടു കളിയാടുനേരമിന്നിദിശങ്ങും

വളരുന്നൊവിഷാദത്തോടു മുറുംപറന്നി

ങ്ങൊളിവിലഥമരിച്ചീടുന്നതിന്നൊരു ബന്ധം ? (൨൭)

ദാരുകൻ.

[മുൻഭാഗത്തെ നോക്കിട്ട്]

ധമിപുത്രാഹാരാജാവ ഇവിടല്ല ഏഴെഴുന്നുന്നുണ്ടു

ബലദ്രുര.

നോം വന്നു വിവരം അറിഞ്ഞിട്ട വരുന്നതായിരിക്കും.

നമുക്കവിടെയ്ക്കു തന്നെ ചെല്ലുക.

മുററിത്തടക്കുന്നു

ധർമ്മപുത്രൻ.

[പ്രവേശിച്ചു]

[ബലഭദ്രകുന്ദൻമാരെ യഥാർത്ഥം ചിലവരിയ്ക്കുന്നു]

ബലഭദ്രൻ

സഖെ ! ധർമ്മപുത്ര ! ഭവാനും അനുജന്മാരും സുഖമല്ലേ !

ധർമ്മപുത്രൻ.

[ഭയങ്കരഗതം]

ഇദ്ദേഹം ക്രോധിച്ചിരിയ്ക്കുമെന്നു കരുതി ഞാൻ വളരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ചോദ്യത്താൽ ആ ഭയമപ്പം രീനും.

[വീനയത്തേതു കൂടി പ്രകാശം]

ഇങ്ങിനെയുള്ള ബന്ധുക്കളില്ലാത്ത ഒരു അടുക്കു സുഖക്കേടുന്നവകയാണല്ലോ !

ബലഭദ്രൻ.

[അല്പം പശ്ചാത്താപത്തോടെ, ക്ഷമയോടെ]

ഇപ്രകാരമുള്ള സുഹൃത്തിന്നു ഞാൻ വ്യസനത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ വിചാരിച്ചുവെല്ലാ കഷ്ടം !

കുന്ദൻ.

[ഭയങ്കരഗതം]

മ്യേഷൻ പാണ്ഡവന്മാരിൽ വളരെ സ്നേഹത്തോടു കൂടിയാണു സംസാരിയ്ക്കുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഉപ ക്രോധിച്ചു നെക്കിട്ടു അനുതപിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു കൂടി തോന്നുന്നു

[അണിയറയിൽ]

മാരകയ്ക്ക് നിന്നും അവശേഷമുള്ളതും മറ്റുണ്ടാകട്ടെ.

ധർമ്മപുത്രൻ.

[പരമഭയത്തോടെ]

ഭയരാണവിയെ ! ഇവിടെയുള്ള അന്തഃപുരസ്ത്രീകളോടു പോയി അവരെ എതിരേറ്റു കൊണ്ടു വരുവാൻ ഹഷ്ടക.

[ബലഭദ്രകുന്ദൻമാരെ]

എന്നാലിനി പുറത്തുകയറ്റേണം പോകുകയല്ലേ.

ബല = ൨.൫. ൧൦൦൦.

അങ്ങിനെതന്നെ.

[എല്ലാവരും മറ്ററി നടക്കുന്നു]

ബലഭദ്രൻ.

[കൃഷ്ണനോടുകൂടി
കാഴ്ചയായിട്ട്]

നേഴാദരിയുടെ വിവാഹ മഹോത്സവത്തിന്നായിട്ടെന്ന തോന്നുന്ന ഈ പുരം വളരെ ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ചിട്ടു സ്തൂനത.

കൃഷ്ണൻ.

ശരിയെന്നും.

കുതുംഭിജ്ഞാസ്തരണാശ്ചാടികളിമിടയിൽ

ചത്തനംപുറമുദേഹം

പുനനംഗുതയാഗ്ഗ്ഞാതതിട്ടതിച്ചാചികലനം

നേരണമേഴുന്നിയാനം

അത്യുത്സാഹംകവിമുട്ടുനിരന്തരവിദാനങ്ങളും

കാഴ്ചലിപ്പേടും

വൃന്താനാതിജ്ഞാപോഷംപുരമതിലളവറുത്തു

മോഹംഭനിയ്ക്കും.

(൨൨.)

ബലഭദ്രൻ.

[നോക്കിട്ട്]

നാം രാജാദരിയുടെയതിയല്ലെ.

ധർമ്മപുത്രൻ.

ഇനി ഇവിടെ ഈ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന അച്ഛം വിശ്രമിയ്ക്കും

ബലഭദ്രൻ.

സദേവ ! ദിവാനും ഇരിക്കുക.

ധർമ്മപുത്രൻ

അങ്ങിനെ തന്നെ

[കൃഷ്ണവരും ഇരിക്കുന്നു]

ബലഭദ്രൻ.

[നാലുപുറവും നോക്കിട്ട്]

അജ്ഞാനരെവിടെ ! കാണാനില്ലല്ലോ.

ധർമ്മപുത്രൻ

ഇവിടെയുണ്ട്.

ബലഭദ്രൻ.

എന്നാൽ ഇവിടെ പൂ വരാഞ്ഞതെന്താണു ! അങ്ങനെ വന്ന വിപ്രരും അതിനെവിടെ.

കൃഷ്ണൻ.

[അടുത്തുവരും]

അജ്ഞാനൻ നേരെ വാദമരുത ലഭിക്കാതെയായിപ്പോം.

ധർമ്മപുത്രൻ.

അറിയാത്തുയർപ്പ.

കൃതാകൃതവിവേകശൂന്യനായിയായുന്മേലാ

തബാലൻവിധി

പ്രതാസാഖൊരുനിന്ദകർമ്മമൊന്നാർ

ചെയ്തിടിലെന്നുലനിൽ

അമൃതംകൃപയുളളതൽദ്രവ്യമനുഭൂയി

യ്ക്കു യിപ്പൊഴും

മൃതാനന്തമുലമാസ്തരവന്നുണ്ടാക

മപ്പൊറതം

(൨൯)

ബലമുദ്ര.

അജ്ഞാനൻ ഞങ്ങൾക്കുപുറവുംമുഖകാരണമെന്നുചെയ്യുത. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു അജ്ഞാനനോടനുസരണമല്ലാതെവിനോധമുണ്ടാകുമോ?

കൃഷ്ണൻ.

വരുഗുണമഖിലവുമിയ്യ

ഒന്നാതിനരനീക്കുന്നയെക്കൊടുപ്പിനായ്

കരളിൽപെരികുമുദോഹം

തപരിതനോജാസമിന്നുസാധിച്ചു.

(൩൦)

[അനന്തരം ലഭ്യയാൽ അധോമുഖനായിട്ട അജ്ഞാനനും,

പുണ്യാലിയാൽ ഹസ്താവലംബിതയായിട്ട സുഭദ്രയും,

ദേവകിയും, അശ്വിണിയും, പ്രവേശിപ്പൂന്നു]

[അനന്തരം യഥാമാതം കൂട്ടമരണമുപമാനങ്ങൾ ചെയ്തു

എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു]

ബലമുദ്ര. [പുണ്യാലിയേയുംസുഭദ്ര

യെയുംകണ്ടിട്ടരുളുകയും]

അവനിസ്തവരങ്ങളെന്നുകിലോഭാജ്ഞായ്

പെരികി. യാതവദ്രോധംമിപ്പുണ്ടാകുമല്ലോ

$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3, \alpha_4$

ക/ആനിലതുറച്ച് ഭവനത്തിൽ പ്രവേശനം

* . . . . . १५०० रु० अथवा १५०० रु० (१५००) रु०

இதன் மூலமாக நான் அறிந்திருக்கிற சுவைகளை
கிராமம் கை என்னை இவ்வளவு விரைவில் புதிதாக
உருவாக்கியிருக்கிறது.

സംസ്കാരം: മഹാഭാരതം, പദ്യം

4. உறுதிப்படுத்துக

നവംബർ ൧൯൭൭

പദ്മപുത്രൻ   ദമ്പിനയുഷോത്തമൻ

[illegible]

കൊച്ചി-ആലപ്പുഴ റെയിൽവേയിൽ കടൽത്തീരത്തു നിന്നും (൩൨)

കുറിപ്പ്: സംസ്കാരമുള്ളതും അഴിഞ്ഞുപോയതും

സംസ്ഥാന ഭരണാനുമതിയും അംഗീകാരത്തോടു കൂടിയതായും
 വകുപ്പിന്റെ അനുമതിയോടെ 'ജ്യോതിഷ' എന്ന പേരിൽ
 പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു.

അയ്യപ്പൻ. പ്രയത്നമെടുത്തു. അപ്പോൾ അ
 യ്യപ്പൻ ഇതിൽനിന്നും

வெள்ளத்தால்,   நயம்புருகுகிறது

താഴെ പറയുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുക:

• **ചെപ്പുകുറുപ്പ്.**

အဖို့၊ ဂရိတ်စ် ခေ.ပဉ္စမ-

எம். இராமன், [திரு.வேங்கட]

ഏകദേശം 1000 കോടി രൂപയാണ്

ബലദിത്രം. [അഞ്ചുനമിനാട്]

സ്കൂളിലെ അധ്യാപകർ

സാമൂഹിക, സാങ്കേതികകലകളിലെ

தேய்வெதிர்நாதிவருபினை

മാധവ് കുമാരൻ, (നമ്പ്യാർ) 3 മാർച്ച്, 1965

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: (அ) ஆகியவை குறித்து உறுதுணிவுடன் செயல்படுவோம்.

ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ [ကျေးဇူးတင်ပါသည်]

കോടതിയിൽ തീർന്ന കേസുകളുടെ എണ്ണം

പാക്കിദ്ദീനും, ചിതൈവതും, ദുഷും

മിഷൻ: പ്രപഞ്ചത്തിൽ ദൈവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്

കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലായിട്ടും. (199)

உள்ளுயிர்,

അതിനാൽ ഭരണാധികാരി പെരുപ്പം വളരെ കൂടും സാധ്യമാകുമെന്നും.

வேலி.

மருத்துவக் கல்விக்கான உதவி

உறுதிமொழிபூண்டிருக்கிறார்கள்.

എസ്. പ്രൊ. വിജയകൃഷ്ണൻ

കല്പനയ്ക്കനുസരിച്ചായിരുന്നു.

വർണ്ണാശ്രമകർമ്മം

അല്ല, കേരളം നന്ദിപ്പെട്ടതാണ്

വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. ൧൦

കുടുംബചരിത്രപ്രിയർക്കായി

புதிதாக உருவாக்கப்பட்டது. (ம. 3)

അപമണി : സുഭദ്രയെ ആഗ്രഹിക്കി

၁၂. လာအိုနိုင်ငံ

തെങ്ങുവൃക്ഷോദയം/തന്ന പരിഭവം/തെങ്ങു ഉഷ്ണം തീർന്നിട്ടു.

സൂത്രം: ലക്ഷ്യേണൈവ

മുഖ്യമന്ത്രി വിജയനാഥ്

അവലോകനം, 1993

ഭരതം : നീ സർവ്വവ്യക്തിത്വമായി ഭവിക്കട്ടെ

പ്രതിരോധം

സമിതി: ഈ സ്വയംസേവിയിൽ സാധാരണ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക്

പാഠനാഥി.

എന്റെ പ്രാണങ്ങളും സുഹൃദ്യം തമ്മിൽ എനിയ്ക്കു അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു മാത്രം ഞാൻ പറയുന്നു.

കൃഷ്ണൻ.

[അജ്ഞാനനാട]

സഖേ! ഭവാനു എന്ത അഭിപ്രായമാണു അതിനെയും സാധിപ്പിക്കേണ്ടത!

അജ്ഞാനൻ.

ഇവിടെത്തന്നെ അനേകംപേരായി എനിയ്ക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടിവിടെയും ഭവിച്ചു. എങ്കിലും ഭവൽകൃപയാലിങ്ങിനെ ഭവിയ്ക്കട്ടെ.

ഭവതവചനം.

മൽകൃഷ്ണവിദ്യവഴിപോലഭൂസിദ്ധ്യുദയി

ബോധംവളന്നുസുഖമായ്

മയ്യുന്നിമാർക്കുമായൊക്കുംവെളിപ്പെടുത്തുവ

രാനെപ്പോലെന്നുസുഖിരം

ചൊല്ലൊണ്ടിടുന്നതിജ്ഞാതരിച്ചുവി

വാണീടണംസകലകം

കൈക്കൊണ്ടുനടന്നുനടന്നുചേർന്നുനടന്നി

യുദിനനകണംമമസുഖം.

(൩൩)

[എല്ലാവരും ചോദി.]

അങ്ങനെയൊക്കെ.

കഴിഞ്ഞു.

സുഹൃദ്യം അജ്ഞാനൻ.

സന്ദർശനം.

TESTIMONIALS.

I have carefully perused the Malayalam Drama entitled *Subhadrâvijayam* and I am glad to say that it is an interesting and dignified composition. It undoubtedly depicts the dramatic talent of its authoress. The style is easy; alliterations are very many and the plot is clear. I hope and I wish that it will be as widely popular as any good Malayalam work in the language.

Trichur.
June 22, 1892. }

KARELA VURMAH,
First Prince of Cochin.

We have much pleasure in introducing to the notice of the reading public an interesting little drama in Malayalam, composed recently by an educated Nair lady. The authoress, we understand, is a young lady who has already earned a name among the living poets of Malabar, and the work before us is an eloquent testimony to the capacity of a female mind. The historical land of Kerala, has, from time immemorial, been famous for its literary wealth, and it is undeniable that the richness of intellect and fertility of imagination which have, for centuries, characterized the literary *élite* of its people are, in no small degree, due to the congenial character of its social and domestic institutions. At the present day, when the march of material civilization characteristic of the nineteenth century, and the rage for "scientific reforms" which it has created have powerfully triumphed over imaginative faculty and poetic

sentiment, it is truly gratifying to welcome such a literary production as the one before us. It is a matter for profound delight that, in the present case, it is a female intellect that puts us in mind of the glory of our literary ancestry.

The poem before us is worthy of every praise coming as it does from the pen of a member of the soft sex. The subject of it is the well-known story of Arjunâ's marriage with Subhadra—a story that has been handled in various forms by many a Sanskrit and Malayalam poet. Though there is nothing in the subject with which an ordinary scholar is not already familiar, still the skilful way in which the story is developed in its dramatic garb is certainly creditable.

The chief merit of this poem lies in its extreme purity of thought and elegance of diction. The style is graceful, and the language employed is, generally speaking, idiomatic. The delineation of character and incident is true to nature, and the portrayal of human sentiments in its varying phases betokens a poetic capacity of no mean order. Judged by the severe canons of dramatic art, this little work is perhaps not free from blemishes, but against this must be set off the lyrical and metrical beauty of the poem which is certainly great. It is to be hoped that this gifted authoress will long continue to embellish the literature of Malabar, by the productions of her fertile pen, so as to render the literary reputation of *Kerala*, a subject of pride to its well-wishers.

THE HINDU.

